

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΚΙΩΝ

Το Χωριτό

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ & ΑΠΟΔΟΣΗ
ΚΩΣΤΑΣ Α. ΣΤΑΙΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΩΣΤΑ Α. ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΥ

Τριλογία ΣΤ'

αυτοτελών παραστάσεων του θεάτρου σκιών

“Πουνέντες”

- *ΤΟ ΜΑΝΤΑΤΟ*
- *ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ*
- *ΤΟ ΧΩΡΑΤΟ*

Σ. Σ. Προσπάθεια έγινε, ώστε το έργο αυτό, όπως και τα άλλα έργα της σειράς, να έχει το στυλ των παραστάσεων του θεάτρου σκιών της δεκαετίας του 1950. Μόνη διαφορά η άμβλωση της έχθρας μεταξύ Ελλήνων και Τούρκων ακριβώς λόγω της σημειωθείσης εν τω μεταξύ προσέγγισης των δυο λαών. Αλλά οι φρασεολογίες και οι συμπεριφορές των πρωταγωνιστών είναι όπως τότε, ενώ και κάποια, κλασικά πλέον, στιγμιότυπα από παραστάσεις εκείνης της εποχής, έχουν ενσωματωθεί με ή χωρίς διασκευή ανάλογα με την πλοκή κάθε έργου. Τέλος οι εικονιζόμενες φιγούρες και τα σκηνικά έχουν όλα φιλοτεχνηθεί από παλιά.

Θεατρική αδεία και για την καλύτερη απόδοση των διαλόγων, έχουν τονισθεί κάποιες λέξεις, οι οποίες κανονικά δεν τονίζονται.

Επιτρέπεται η από σκηνής παρουσίαση του έργου από κάθε ενδιαχολούμενο με το θέατρο σκιών.

Απαγορεύεται η εν όλω ή εν μέρει ανατύπωση του έργου για εμπορικούς σκοπούς, καθώς και η εν όλω ή εν μέρει παρουσίασή του σε DVD, Video, ιστοσελίδες του διαδικτύου και τηλεοπτικά ή ραδιοφωνικά προγράμματα, χωρίς την γραπτή άδεια του συγγραφέα.

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Λέγεται ότι η ακμή του κινηματογράφου έφερε την παρακμή του θεάτρου σκιών, που στις προηγούμενες δεκαετίες ήταν ίσως το πιο διαδεδομένο είδος ψυχαγωγίας των Νεοελλήνων. Λέγεται επίσης ότι η ακμή της τηλεόρασης έφερε την παρακμή του κινηματογράφου.

Αυτά είναι γεγονότα αδιαμφισβήτητα, αφού οι εκατοντάδες καραγκιοζοπαίχτες, που περιφέρονταν σε πολιτείες και χωριά κατά την δεκαετία του 50, μειώθηκαν δραματικά στην δεκαετία του 60, ενώ πολλές από τις κινηματογραφικές αίθουσες, που υπήρχαν μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του 60, μετατράπηκαν σε μεγάλα καταστήματα, κυρίως σούπερ μάρκετς, στις επόμενες δεκαετίες.

Όμως αυτό αφορά την επαγγελματική εκμετάλλευση τόσο του θεάτρου σκιών, όσο και του κινηματογράφου ως μέσων ψυχαγωγίας. Γιατί σαν έκφραση τέχνης και το ένα και το άλλο εξακολουθούν να υπάρχουν και να προσφέρουν. Το θέατρο σκιών στην παράδοση και τον πολιτισμό μας, ενώ ο κινηματογράφος στον εμπλουτισμό και ποιοτική αναβάθμιση των φτωχών κατά κανόνα προγραμμάτων της τηλεόρασης.

Κ. Στ.

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

	ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ	
	ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ	
	ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ	
	ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ	
	ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ	
	ΕΒΡΑΙΟΣ	
	ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ	
	ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ	
	ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ	
	ΒΕΖΙΡΗΣ	
	ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ	
	ΓΕΡΟΣ	
	ΤΑΧΗΣ	

ΠΡΑΞΗ ΠΡΩΤΗ

ΤΑΧΗΡ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας, ενώ ακούγεται από πριν μουσική αμανέ. Προχωράει αργά σταματώντας πού και πού).

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού μετά από λίγο. Φωνάζει από μακριά). Μάσαλα, αφέντη Ταχήρ... μάσαλα!..

ΤΑΧΗΡ (Φωνάζει κι αυτός απαντώντας). Μάσαλα, Χατζηαβάτη!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Μόλις σταματήσει η μουσική, πλησιάζει και κάνει τεμενά). Προσκυνώ, αφέντη μου, ο καημένος... σας προσκυνώ.

ΤΑΧΗΡ Καλώς τον!.. Σήκω επάνω.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Σηκώνοντας το κορμί του). Νά 'στε καλά, αφέντη μου... νά 'στε πάντα καλά!..

ΤΑΧΗΡ Για πες μου... τι κάνεις... πώς τα πας;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ε, ας τα λέμε καλά, μπέη μου... ας τα λέμε καλά. Η αφεντιά σας;

ΤΑΧΗΡ Κι εγώ, Χατζηαβάτη, από υγεία... δόξα νά 'χει ο Γεραμπής!.. Βέβαια... έγνοιες και σκοτούρες και τρεχάματα... ε, δεν μας αφήνουν αυτά.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Καταλαβαίνω... (Μικρή σιγή). Ο πολυχρονεμένος μας Βεζίρης είναι καλά;

ΤΑΧΗΡ Χμ... Φίλε μου, ο Βεζίρης μας αυτόν τον καιρό είναι πάρα πολύ στενοχωρημένος και θλιμμένος. Μην ξεχνάς, δεν είναι μήνας που έχασε τον αδελφό του.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ναι, βέβαια.

ΤΑΧΗΡ Του στοίχισε πολύ, τζάνεμ!

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Πολύ, ε;

ΤΑΧΗΡ Πάρα πολύ!.. Πάρα πολύ... Δεν μπορεί να το διασκεδάσει... (Μικρή σιγή).

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ε... δεν είναι και μικρό πράγμα...

ΤΑΧΗΡ Δεν τον είχα για τόσο συναισθηματικό χαρακτήρα... αλλά, ως φαίνεται, ο θάνατος τον αλλάζει τον άνθρωπο, ιδίως όταν τον νοιώθει τόσο κοντά του.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Πω πω πω, ο καημένος ο Βεζίρης μας!.. Ωστε έτσι, ε;

ΤΑΧΗΡ Άστα, Χατζηαβάτη... δεν έχει διάθεση ούτε να φάει ούτε να πει!

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Τι μου λέτε;

ΤΑΧΗΡ Ναι, ναι, ναι... και οι κουβέντες του πολύ μετρημένες... Άστα, φίλε μου!

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Τουλάχιστον οι άλλοι τον επισκέπτονται... θέλω να 'πώ, του κάνουν παρέα;

ΤΑΧΗΡ Δεν θέλει και πολλές-πολλές επισκέψεις... αλλά αυτό δεν είναι τωρινό, έτσι ήταν πάντα.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Αφέντη μου... με το συμπάθειο κιόλας... εσείς σαν Υπασπιστής του θα πρέπει κάτι να κάνετε.

ΤΑΧΗΡ Μα, το θέμα, τζάνεμ, δεν είναι να κάνω εγώ... το θέμα είναι να κάνει ο ίδιος κάτι.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Δίκιο έχετε...

ΤΑΧΗΡ Εγώ... εγώ του έχω προτείνει διάφορα πράγματα... αλλά, πολύ φοβάμαι, Χατζηβατή, ότι την ώρα που εγώ του μιλάω, αυτός δεν με ακούει καν!

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Τι μου λέτε, αφέντη μου;

ΤΑΧΗΡ Ο Αλλάχ ξέρει πού τρέχει ο νους του...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Πω πω πω... πω πω πω!.. Κινδυνεύει δηλαδή να πέσει σε κατάθλιψη...

ΤΑΧΗΡ Ψέματα;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Εκτός εάν τον έχει κυριεύσει φόβος, ξέρω 'γώ... Μμ;

ΤΑΧΗΡ Φόβος;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Λέω δηλαδή... δεν ξέρω κιόλας... επειδή πέθανε ο αδελφός του...

ΤΑΧΗΡ Τι... να έχει φοβηθεί μήπως πεθάνει και ο ίδιος;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ανθρώπινο δεν είναι... ανθρώπινη αδυναμία... τι λέτε;

ΤΑΧΗΡ Δεν αποκλείεται κι αυτό... Αλλά, άντε να βρεις εσύ ποιο απ' τα δύο είναι το χειρότερο: ο φόβος ή η κατάθλιψη; Άντε να βρεις εσύ ποιο...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Αν κρίνω απ' τον εαυτό μου, αλλά κι από άλλους... τον φόβο του θανάτου, λίγο-πολύ, όλοι τον κουβαλάμε από την ώρα που γεννιόμαστε, οπότε...

ΤΑΧΗΡ Δεν έχεις κι άδικο... η κατάθλιψη είναι χειρότερη!.. Και θα πρέπει να την προλάβουμε.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Οποσδήποτε!..

ΤΑΧΗΡ Τώρα, με ποιον τρόπο;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Να έκανε έτσι... κανένα ταξιδάκι... κάπου μακριά. Ε;

ΤΑΧΗΡ Λες να μην του τό 'πα; Αλλά και τι σημασία έχει; Όταν ο νους σου είναι μόνιμα ταξιδεμένος κάπου... όπου και να βρεθείς ο ίδιος, δεν αλλάζει κάτι.

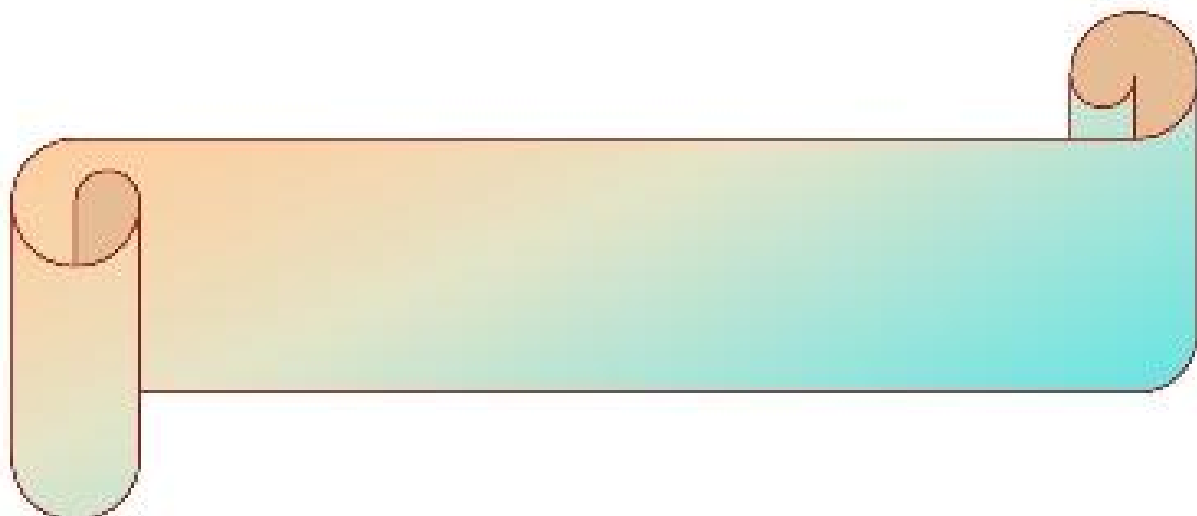
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αυτό να λέγεται, αφέντη Ταχήρ...

ΤΑΧΗΡ Τέλος πάντων... Να πηγαίνω, ε; (Προχωράει προς στο σαράι προσπερνώντας τον Χατζηαβάτη).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Στρέφει προς το μέρος του). Αν δεν σας κάνει κόπο, μπέη μου... διαβιβάστε του την συμπάθειά μου και τις ευχές μου να ξεπεράσει το πρόβλημά του.

ΤΑΧΗΡ (Σταματάει για λίγο χωρίς να στρέψει). Σ' ευχαριστώ πολύ, Χατζηαβάτη. Αντίο!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Τον ακολουθεί για λίγο). Στο καλό, αφέντη μου.... Πέτρα να μη βρεθεί στο δρόμο σας, για να σκοντάψετε!.. Στο καλό... στο καλό!.. (Στρέφει πάλι προς την καλύβα. Μονολογεί). Τον καημένο το Βεζίρη μας, νέος άνθρωπος... και τι καλός... (Προχωρώντας σιγά-σιγά). Να πέσει σε κατάθλιψη... Πω πω πω... πω πω πω!..

Σκηνή Β'

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τραγουδάει χωρίς να φαίνεται). Υπήρξα κάποτε κι εγώ άριστος φωτογράφος... φωτογραφίες έβγαζα χωρίς ιδέα νά 'χω... (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας και συνεχίζει προχωρώντας σιγά-σιγά με σκέρτσο). Ήμουνα άριστος εγώ κι η μηχανή μου φίνα... δεν θα υπάρξει δεύτερος σε όλη την Αθήνα...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Σταματάει σε κάποια απόσταση. Ξεροβήχει). Εκ-χε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σταματάει κι αυτός. Μουρμουρίζει κάπως δυνατά). Χριστούλης! (Συνεχίζει το τραγούδι του σε πιο ψηλό τόνο προχωρώντας λίγο-λίγο και με σκέρτσο προς τον Χατζηβατή). Ήμουνα άριστος εγώ μέσ' στην οδό Αιόλου... ανθρώπους φωτογράφιζα και έβγαζα διαόλους...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Του φωνάζει). Βρε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Συνεχίζει να τραγουδάει ακόμη πιο ψηλά και πιο φάλτσα πλησιάζοντας τον Χατζηβατή). Ήμουνα πάντα μερακλής, ιδίως στα κορίτσια... που φοβερά τους κόλαγα και τους 'ξηγιόμουν ίσια...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Το διασκεδάζει). Τρομάρα σου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Πλησιάζει κι άλλο τον Χατζηαβάνη συνεχίζοντας το τραγούδι σε χαμηλότερο τόνο). Μέσ' στην πλατεία Αμερικής μου λείπει μια μικρούλα... βρε φωτογράφε μερακλή, τράβα μου μια στη ζούλα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΝΗΣ (Τον πειράζει). Μερακλής να σου πετόχει!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σταματάει πολύ κοντά του και ξεροβήχει με νόημα. Κατόπιν συνεχίζει το τραγούδι του στον ίδιο τόνο). Βάζω εμπρός την μηχανή και την μικρή σε στάση... και της τραβάω κάνα-δύο... (χτυπάει τον Χατζηαβάνη δυνατά μία προς τα κάτω και αμέσως μία προς τα πάνω).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΝΗΣ (Παίρνει εναέρια τούμπα προς τα πίσω). Αχ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τραγουδάει). Που δεν θα τις ξεχάσει...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΝΗΣ (Με βογκητό). Μμ... Που να σου ξεραθεί το κουλό σου, Παναγία μου!.. (Άγρια). Γιατί με χτυπάς, βρε... ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί είπες ότι δεν είμαι μερακλής... (Σηκώνει το χέρι του απειλητικά). Εγώ, ρε, δεν είμαι μερακλής;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΝΗΣ (Οπισθοχωρεί έντρομος). Μη, μη, μη, μη, μη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μη, μη, μη, μη, μη; Σαχλαμάρα... Ακούς εκεί...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΝΗΣ Τι ν' ακούσω, βρε... που, αν' πούν να κρεμάσουνε τους μερακλήδες, πας θράσιος, τρομάρα σου; Ξέρεις πολλούς που να είναι πειναλέοι και μερακλήδες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και ποιος σου 'πε, ρε, ότι το ένα εμποδίζει το άλλο;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΝΗΣ (Πλησιάζοντας). Ε; Όχι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, βέβαια!.. Αλλά και το ανάποδο.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΝΗΣ Ποιο δηλαδή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Νά 'σαι πλούσιος και νά 'σαι μεσ' στην θλίψη και...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΝΗΣ (Διακόπτοντάς τον). Ματάκια μου, τι είπες τώρα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σε άλλο τόνο). Τι είπα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΝΗΣ Ξέρεις τι είπες τώρα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με απορία). Μμ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αυτό που είπες, Καραγκιόζη μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ακριβώς αυτό. (Σε άλλο τόνο). Πω πω, ματάκια μου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τί 'ναι, ρε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν θα το πιστέψεις...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εόθυμα, αλλά και εκνευρισμένος). Εγώ ή εσύ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εγώ, τι να μην πιστέψω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πως πρόλαβες κι άρπαξες μαζεμένες τόσες πολλές μπουνιές. (Σε άλλο τόνο). Ρε, θα μου 'πείς επί τέλους τι διάλοθες να 'πείς;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αυτό που είπες, βρε, ότι μπορεί να είναι κανένας πλούσιος και να είναι μέσ' στη θλίψη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... τι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Συμβαίνει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτό ήτανε... κι εγώ τι διάλο σου λέω τόση ώρα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και σε ποιον συμβαίνει, ματάκια μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πότε... τώρα-τώρα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι... τώρα-τώρα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σε ποιόνε, ρε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Στον πολυχρονεμένο μας Βεζίρη!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο Βεζίρη, λέει; Άντε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, ναι, ναι!.. Μου τά 'λεγε πριν λίγο ο αφέντης ο Ταχίρ. Κοντεύει να πάθει κατάθλιψη!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο Ταχίρης;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι, βρε... ο πασάς!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, ναι... Και πώς, ρε... ο πατοάς δεν είναι κάνας, ξέρω 'γώ...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Κι όμως, ο θάνατος του αδελφού του...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... εντάξει, ρε. Δεν είναι και λίγο να χάνεις αδελφό και νά 'ναι και μικρότερός σου. (Σε άλλο τόνο). Μικρότερός του δεν ήταν;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ναι... δίκιο έχεις.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Οπότε, φιλαράκο... όπως καταλαβαίνεις, δεν είναι μόνο θλίψη...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Αλλά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Υπάρχει και το σχετικό τσάκουλο... Μμ;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Εννοείς...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ταραχή... φόβος... (Σε άλλο τόνο). Ρε, το Βεζιράκο!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ε, ναι, βέβαια... Έτσι όπως μου τά 'λεγε ο αφέντης ο Ταχήρ, πρέπει νά 'ναι και φόβος... Αλλά και θλίψη.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, είναι... είναι και λυπημένος.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι λυπημένος... αμίλητος δεν λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ε;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Κι ό,τι κι αν του πρότεινε ο αφέντης ο Ταχήρ... δεν έχει διάθεση για τίποτα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να 'πούμε στον αβγά, να πάει με τίποτα μικρούλες;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Βρε, δεν θέλει να ιδεί άνθρωπο, σου λένε... τι να κάνει ο Μπεκήρ αγάς... (σε άλλο τόνο) γι' αυτόν δεν μιλάς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, μπράβο!.. Να βρει 'κεί πέρα τίποτα δίμετρες...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ποιες είν' αυτές;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά, ρε συ... από πού σε φέραμ' εσένα; Δεν ξέρεις τις δίμετρες; Κάτι κοπελάρες μέχρι 'κεί πάνω... με τα σέα τους και με τα

μέα τους, που λέει κι ο Σταύρακας;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και τι κάνουν αυτές;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτές, ρε... προσφέρουνε συντροφιά σε μπιπ...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν καταλαβαίνω... τί 'ναι το μπιπ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έτσι λένε αυτούς, μωρέ, που είναι, τέλος πάντων, κάποιιοι και το φουσάνε το παραδάκι... Μπιπ!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι μπιπ, τρομάρα σου... που με σένα θα ξεχάσω και τα λίγα Αγγλικά που ξέρω... Βιπ τους λένε... Βιπ!.. Άκου', μπιπ... (Γελάει). Χα, χα, χα, χα, χα, χα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον χτυπάει). Να κι εγώ!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Παραπατάει, αλλά εξακολουθεί να γελάει). Α... χα, χα, χα, χα, χα, χα, χα!.. Μπιπ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Αγριεύει). Ασά... (Τον χτυπάει). Κάτσε καλά!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Παραπατάει λίγο και μετά σκύβει συνεχίζοντας να γελάει). Α... χα, χα, χα, χα, χα, χα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Φέρνει το χέρι του και το ανεβοκατεβάζει μπροστά στο πρόσωπο του Χατζηαβάτη, όπως γελάει σκουμμένος). Χε, χε, χε, χε, χε... (Απότομα τον χτυπάει από κάτω προς τα πάνω. Με άχτι). Μχ!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Φέρνει μια εναέρια τούμπα). Άσα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στο κοινό). Πρώτη φορά βλέπω άνθρωπο να τρώει φάπες και να γελάει!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αχ, ματάκια μου... πω πω πω πω!.. Χρόνια είχα να γελάσω έτσι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είδες; Πάμε άλλη μία; (Σηκώνει το χέρι του).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Αυστηρά κάνοντας πίσω). Έλα, έλα... παλιάνθρωπε! Αμέσως πήρες θάρρος.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατεβάζοντας το χέρι του). Γιατί, ρε συ, να μην το ευχαριστηθείς; Πότε θα σου ξανατόχει; (Το ξανασηκώνει για λίγο). Μμ;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Σταμάτα!.. (Μικρή σιγή). Άκου', μπιπ... (Ξεσπάει πάλι σε γέλια). Α... χα, χα, χα, χα, χα, χα, χα, χα!.. Σε καλό μου... (Τον πιάνει νευρικό γέλιο). Α... χα, χα!.. Α, χα, χα!.. Αχ... Αχ... Αχ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κάνοντας τον σταυρό του). Κύριε ελέησον!.. (Του φωνάζει). Ρέεεε!.. (Σε άλλο τόνο). Άκου', γέλια... Μπρρρρρρρρρρρρρ!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Τον πιάνει βήχας). Γκουχ-γκουχ!.. Γκουχ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Του φωνάζει). Χριστός!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Σκύβει και συνεχίζει να βήχει). Γκουχ-γκουχ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Πλησιάζει και τον χτυπάει ελαφρά στην πλάτη). Ρέεε... (τον ξαναχτυπάει στην πλάτη) θα πάθεις τίποτα!

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Σηκώνεται). Πω πω πω!.. Τι ήταν αυτό, ματάκια μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είδες;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Πάρα λίγο να σκάσω απ' τα γέλια!.. Πω πω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ'... ούτε να γελάσεις δεν ξέρεις. Μπίτι άγαρμπος είσαι... (Μικρή σιγή).

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Λοιπόν... τι λέγαμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Ε... λέγαμε να 'πούμε στον αβγά... να πάρει 'κεί κάνα-δυο πιτσιρίκες...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Και να πάει στο Βεζίρη... Τι λες, τρομάρα σου; Τι τον πέρασες τον Βεζίρη... σαν τα μούτρα σου, λιγούρη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Απειλητικά). Άσα... Άσα... Άσα!.. Μου φαίνεται, μάστορα, σου μυρίζεται κι άλλο μπερντάχι. Εγώ είμαι, ρε, λιγούρης;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ε, μα το λες και το ξαναλές!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Το ξανάπα, γιατί το ξέχασες... Έπειτα, εσύ είπες πως ο Ταχίνης του πρότεινε πολλά και διάφορα και δεν δέχθηκε τίποτα... δίμετρες του πρότεινε; Αυτό θέλω να 'πώ εγώ.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Έχει όσες θέλει!.. Αυτό θέλω να σου 'πώ κι εγώ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, άσε αυτές που έχει... εδώ μιλάμε για... για φρέσκο πράμα... εισαγωγής!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Εισαγωγής, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εισαγωγής βέβαια... πολυτελείας!

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Να χαθείς... να χαθείς!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ, άμα ιδώ τον αβγά... θα του το 'πώ...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι θα του 'πείς... να πάει στο σαράι με κοπέλες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Δεν ακούγεται καλά, ε;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ξέρω 'γώ... εσύ τι λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χμ; (Ξόνει το κεφάλι του). Πρέπει να βρω κάτι άλλο... (Μικρή σιγή). Αχά... το βρήκα!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι βρήκες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θα του 'πώ... να καλέσει το Βεζιρη στο κονάκι του, να του κάνει το τραπέζι για την παρηγοριά... Αυτό θα του 'πώ.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ναι... σιγά μην πάει!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, άμα τον αρχίσει ο Ταχήνης στο πίτσι-πίτσι;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Θα πάει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ου... σίγουρα!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι να σου 'πώ; Δεν χάνουμε και τίποτα... Βρες τον αγά και πες του το.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και βέβαια θα του το 'πώ!.. Θα 'πούμε μετά και στον Ταχήνη να βάλει μπροστά την μηχανή...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μηχανή... ποια μηχανή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Το πίτσι-πίτσι, ντε. Δεν είπαμε ότι χρειάζεται πίτσι-πίτσι; Υπάρχει καλύτερος από τον Ταχήνη γι' αυτήν την δουλειά; Χα... ο Ταχήνης... ξέρεις τι είναι ο Ταχήνης; Σε πάνει για μια κλοπή και με το πίτσι-πίτσι σε κάνει και ομολογείς άλλες οχτώ!

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Έτσι, ε; Τέλος πάντων... για κανόνισε πρώτα με τον Μπεκήρ αγά και κατόπιν πάμε να βρούμε και τον αφέντη τον Ταχέρ... Εγώ πάω για το σπίτι... θα σε ιδώ μετά... (Στρέφει προς το σαράι).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άντε στο καλό... και να μας γράφεις...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι λες, τρομάρα σου; (Προχωράει προς το σαράι, αλλά ξαφνικά σταματάει). Α... (Στρέφει πάλι προς τον Καραγκιόζη). Ξέχασα... κάπου είχες μια σκάλα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Την θέλεις;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ναι... κάτι θέλω να φτιάξω στο σπίτι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κάτσε να σ' την φέρω... (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας του).

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Μονολογεί). Καλά, που το θυμήθηκα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πού 'ναι, ρε Κολητήρη 'κείνη η σκάλα;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Δεν την πήρα 'γώ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ρε, πού είναι σε ρώτησα. Ξέρεις;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Έν ξέρω. Ε... στο σουτάρι μέσα; Μμ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Σκάλα στο σουτάρι; Τι διάλο λες;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Α... λες εκείνο πού 'χουμε για ν' ανεβαίνουμε στις ταράτσες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι, μπράβο, αυτό... Πού είναι;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μμ; Πού είναι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έλα μου, ντε... Για να ιδώ μήπως είναι εδώ απ' όξω... (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας).

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι έγινε, βρε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για κάτσε... (Στρέφει και πηγαίνει ως το πίσω μέρος της καλύβας). Α... εδώ είναι!.. Έλα λίγο, ρε, να την σηκώσουμε μαζί, που είναι βαριά... (Εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ναι, ναι... αμέσως!.. (Εξέρχεται κι αυτός προς την πλευρά της καλύβας. Μετά από λίγο επιστρέφει τραβώντας μια μεγάλη σκάλα Μιλάει με ζόρι). Πολύ βαριά είναι, ματάκια μου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ενώ εμφανίζεται καθισμένος επάνω στη σκάλα, του φωνάζει τάχα με ζόρι). Ναι... ναι... δεν σου το είπα; Κάργα, μη μας πέσει!

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Προχωράει με κόπο). Μμ!.. Πω πω... η μεσούλα μου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αμ' η δική μου... Προχώρα!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Αχ, δε... δεν μπορώ άλλο... (Αφήνει την σκάλα και στρέφει προς τον Καραγκιόζη. Άγρια). Βρε, απάνω καθόσουνα;

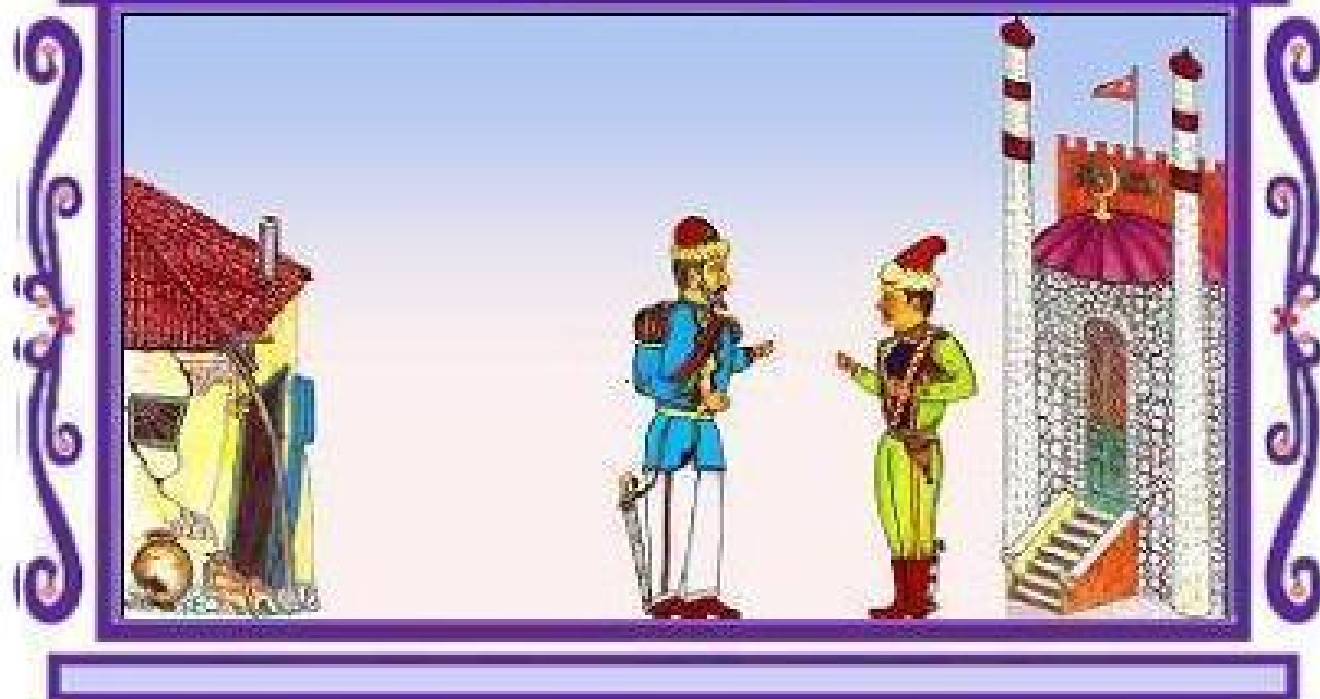
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Πέφτει κάτω, αλλά αμέσως σηκώνεται και στρέφει προς τον Χατζηβατάτη). Σώωπα... ούτε που το κατάλαβα!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Να χαθείς από 'κει!.. Ωωώ... (Στρέφει προς το σαράι, σκύβει, παίρνει τη σκάλα και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να την φέρεις πίσω γρήγορα... την χρειάζομαι... Τ' ακούς; Α... (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας του).

Σκηνή Γ'

ΒΕΖΙΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού ακολουθούμενος από τον Ταχήρ. Προχωράει αργά). Θα μου περάσει, Ταχήρ... έννοια σου...

ΤΑΧΗΡ (Προχωρώντας). Ανησυχώ, ξέρετε, πολυχρονεμένη μου... γιατί και η θλίψη είναι δικαιολογημένη... και κάποιος φόβος ίσως.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Σταματάει και στρέφει προς τον Ταχήρ). Φόβος... τι εννοείς;

ΤΑΧΗΡ (Σταματάει κι αυτός). Βεζίρη μου, κακά τα ψέματα... όλος ο κόσμος φοβάται τον θάνατο... ακόμη κι αυτοί που δεν το παραδέχονται. Είναι... είναι η ανθρώπινη αδυναμία, τι να λέμε...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Αυστηρά). Έλα, έλα!.. Δεν είναι αυτό, Ταχήρ. Απλά, δεν έχω διάθεση...

ΤΑΧΗΡ Γιατί;

ΒΕΖΙΡΗΣ Γιατί... συνέβη κάτι που με έχει αναστατώσει... που με έχει συγκλονίσει!.. Κάτι που δεν μπορώ, τζάνεμ, να το διασκεδάσω ή να το ξεχάσω... Αυτό θα πάρει χρόνο. Πιστεψέ με, εγώ δεν ανησυχώ, γιατί το

ίδιο ένοιωσα και τότε που πέθανε ο πατέρας μου. Ε, με τον καιρό μου πέρασε.

ΤΑΧΗΡ Χαίρομαι που ακούω όλα αυτά, Βεζίρη μου, αλλά πιο πολύ χαίρομαι που σήμερα μου μιλάτε. Δυο εβδομάδες τώρα... ήσασταν πολύ λιγομίλητος... αμίλητος θα έλεγα.

ΒΕΖΙΡΗΣ Φυσικό δεν ήταν;

ΤΑΧΗΡ Ασφαλώς... Αλλά, αν μου επιτρέπετε... καλό είναι να μην τ' αφήσουμε όλα στο χρόνο. Θα πρέπει να κάνουμε και καμιά προσπάθεια για να μπούμε σε φυσιολογικούς ρυθμούς όσο γίνεται νωρίτερα.

ΒΕΖΙΡΗΣ Αχ... καλέ μου, Ταχήρ... έρχονται στιγμές... και αυτό να το θυμάσαι... που ο άνθρωπος δεν βρίσκει κανένα λόγο, για να κάνει αυτήν την προσπάθεια...

ΤΑΧΗΡ Με το συμπάθειο κιόλας, πολυχρονεμένη μου... αλλά αυτό που λέτε ισχύει για τους απλούς ανθρώπους, όχι για τον Βεζίρη...

ΒΕΖΙΡΗΣ Εντάξει, εντάξει... ας την κάνουμε την προσπάθεια. Τι έχεις να προτείνεις;

ΤΑΧΗΡ Απλά, να δεχθείτε κόσμο, πασά μου. Και φυσικά, δεν εννοώ τους ανθρώπους του σαραγιού... όλος ο κόσμος θέλει να περάσει να σας 'δει...

ΒΕΖΙΡΗΣ Εθιμοτυπικά;

ΤΑΧΗΡ Έστω... Αν και δεν είναι λίγοι εκείνοι που αισθάνονται πιο βαθιά την ανάγκη να κάνουν κάτι τέτοιο... ακούστε με, που σας λέω... Ιδιαίτερα οι απλοί άνθρωποι.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Με ελαφρά δόση δυσπιστίας). Είσαι σίγουρος, τζάνεμ;

ΤΑΧΗΡ Συνάντησα εδώ τυχαία πριν λίγο αυτόν τον Χατζηαβάνη... με παρεκάλεσε να σας διαβιβάσω τις ευχές του. Θα ιδείτε πόσοι θα έρθουν να σας 'δούν με το που θα μάθουν ότι θα τους δεχθείτε.

ΒΕΖΙΡΗΣ Τι να 'πώ; Κανόνισέ το, αλλά με τρόπο, ε; Μη βγάλουμε και κανέναν τελάλη!..

ΤΑΧΗΡ Όχι, όχι... θα διαδοθεί με τρόπο... όπως το επιθυμείτε.

ΒΕΖΙΡΗΣ Πολύ ωραία!.. Άλλο τίποτα;

ΤΑΧΗΡ Ίσως πρέπει να κυκλοφορείτε και λίγο, πασά μου... μα, για έναν περίπατο, μια επίσκεψη, ξέρω 'γώ... Αλήθεια... η Φατμέ χανούμ δεν σας μαλώνει που μένετε κλεισμένος συνέχεια στον οντά σας;

ΒΕΖΙΡΗΣ Καλά που τό 'φερε η κουβέντα... κάτι μου έλεγε... κάπου θέλει να πάει και δεν μπορεί μόνη της... Δεν πας μέσα να 'πείς να την ειδοποιήσουνε να έρθει, μια και πήρα την απόφαση να βγω;

ΤΑΧΗΡ Μετά χαράς, πασά μου!.. Τρέχω αμέσως. (Κάνει τεμενά). Σας προσκυνώ. (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά του σαραγιού).

ΒΕΖΙΡΗΣ Γεια σου, Ταχήρ... (Κάνει βήματα 'μπρός-πίσω. Σιγή).

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού. Κάνει τεμενά). Μπαμπά μου και Βεζίρη μου, προσκυνώ...

ΒΕΖΙΡΗΣ Καλώς την Φατμέ!.. Σήκω επάνω.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Σηκώνεται). Δεν μπορείς να φανταστείς τη χαρά που πήρα, όταν μου είπανε ότι είσαι έξω και με θέλεις!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι, σε θέλω, τζάνεμ, γι' αυτό που μου έλεγες...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Το βιβλίο της φίλης μου της Αϊκάν... θα πάμε μαζί στην παρουσίαση;

ΒΕΖΙΡΗΣ Πότε είναι;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Μεθαύριο το απόγευμα.

ΒΕΖΙΡΗΣ Α... μεθαύριο...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Καταλαβαίνεις, δεν πρέπει να λείψουμε... θα είναι πολύς κόσμος. Και τι κόσμος...

ΒΕΖΙΡΗΣ Νόμιζα πως είναι τώρα... Εντάξει!

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Με χαρά). Θα πάμε; Ωραία... πολύ χαίρομαι!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Οπότε, να πάμε μέσα τώρα... ε;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Βεβαίως, Βεζίρη μου!.. Πέρασε...

ΒΕΖΙΡΗΣ Προχώρα... προχώρα!.. (Εξέρχεται αργά προς την πλευρά του σαραγιού μετά την Βεζιροπούλα, που στρέφει και εξέρχεται πρώτη).

ΓΕΡΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και προχωράει αργά, ενώ από πριν ακούγεται μουσική αμανέ, που σταματάει σιγά-σιγά). Για να δω: τούτος ο Καραγκιόζης είναι μέσα; (Πλησιάζει στην καλύβα). Τι να θέλει άραγε; (Χτυπάει την πόρτα και φωνάζει). Ε... Καραγκιόζη!.. (Ξαναχτυπάει και μετά κάνει λίγο πίσω). Έλα... ο Μπεκήρ αγάς είμαι.

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μπαμπάκο... είναι ο αγάς, λε, δεν ακούς; (Μικρή σιγή). Μπαμπάκο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Σκάσε, ρε!..

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Χωρίς να φαίνεται. Χαμηλόφωνα). Είν' ο αγάς, σου λέω!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μπα, που να λυσοάξεις!.. Τί 'ν' τούτο, ρε; (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας).

ΓΕΡΟΣ Έλα, τζάνεμ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εύθυμα). Ωωώ... γεια σου, κύριε μελιτζάνε μ'!.. (Τον πλησιάζει). Τι κάνεις, Αβγά μου... η υγεία καλά;

ΓΕΡΟΣ Καλά... καλά... Ελόγου σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά είμαι κι εγώ... Στο σπίτι όλοι καλά;

ΓΕΡΟΣ Όλοι καλά... όλοι καλά!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πάντα καλά... πάντα καλά!..

ΓΕΡΟΣ Κάτι μού 'λεγε 'κείνος ο Χατζηαϊβάτης... με γύρευες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έτσι σου είπε;

ΓΕΡΟΣ Ναι... εκτός αν δεν άκουσα καλά. Ήτανε πάνω σε μια σκάλα ανεβασμένος και τα λέγαμε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτός απάνω κι εσύ κάτω;

ΓΕΡΟΣ Ναι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν ήσουν απάνω κι αυτός κάτω;

ΓΕΡΟΣ Δεν καταλαβαίνω... Τελικά, με θέλεις κάτι ή όχι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, αλλά δεν σε γύρευα. Σιγά, μη χάλασα τον κόσμο!

ΓΕΡΟΣ (Εκνευρισμένος). Πολλές παπαρδέλες λες!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Νευράκια... νευράκια;

ΓΕΡΟΣ Εμ'... έχω και τα δικά μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι... πάλι έχασες στην ξερή;

ΓΕΡΟΣ Πού το κατάλαβες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έλα, ντε... κάνεις κι άλλη δουλειά;

ΓΕΡΟΣ Εμ', και πώς να κερδίσεις, Καραγκιόζη, άμα δεν έχεις καλό βοηθό;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι όλο χάνεις ε;

ΓΕΡΟΣ Δεν κατάλαβα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λέω: αφού όλο χάνεις, γιατί δεν αλλάζεις το βοηθό σου;

ΓΕΡΟΣ Α... ν' αλλάξω βοηθό;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ'; Πώς την αντέχεις τη χασούρα;

ΓΕΡΟΣ Εντάξει, τζάνεμ... δεν παίζουμε και κάνα νιτερέσο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, αλλά, Αβγά μου, βλέπω είσαι στην τοίτα... Ή όχι;

ΓΕΡΟΣ Α... δεν ξέρεις γιατί...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για λέγε, για λέγε...

ΓΕΡΟΣ Να σου ειπώ: τελευταία δύο χαρτιά... παίζει ο βοηθός μου και ρίχνει το τρίο και κρατάει το Φάντη... Τι να τον κάνει το Φάντη, μου λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Ξέρω 'γώ; Φάντης είν' αυτός... (Σε άλλο τόνο). Το Βαλέ δεν λες Φάντη;

ΓΕΡΟΣ Ναι, γεια σου... το Βαλέ!.. Τι τον κράτησε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι να κράταγε... το τρίο;

ΓΕΡΟΣ Παρά να μας κάνει ξερή ο άλλος; (Μικρή σιγή). Τα τριάρια όλα μέσα... Φάντης κανέναν άλλος; Να τον βάλει κάτω!.. Τι τον κράτησε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Σκέφτεται κάνοντας διάφορες κινήσεις με το χέρι του). Μμ... μμ...μμ-μμ.. μμ... Βέβαια!..

ΓΕΡΟΣ Τι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Το Φάντη έπρεπε να βάλει.

ΓΕΡΟΣ Εμ', αυτό λέω κι εγώ. Αλλά... (Μικρή σιγή). Τέλος πάντων. Για πες μου τα δικά σου... Τι με ήθελες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, ναι... Δεν μου λες... Μεταξύ μας τώρα... ε;

ΓΕΡΟΣ Λέγε, μπρε! Τι συμβαίνει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Με κοπέλες νταραβερίζεσαι;

ΓΕΡΟΣ Μχ... κάτι γίνεται... Γιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τον πατσά τον έχεις ιδεί τώρα τελευταία;

ΓΕΡΟΣ Εννοείς τον Βεζίρη; Μπα... πού να τον διώ; Αυτός, από τότε που πέθανε ο αδερφός του, ούτε που μιλιέται!.. Γιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, γι' αυτό... να κανόνιζες τίποτα στο κονάκι σου... μήπως τον φέρει ο Ταχήνης να ξεδώσει λιγάκι... που δεν μιλιέται... Μμ;

ΓΕΡΟΣ Αστεία λες; Δεν είναι για τέτοια ο Βεζίρης... Α, μπα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, μπα, ε;

ΓΕΡΟΣ Εγώ να κανονίσω... κι αν τα καταφέρει ο Ταχήρ... Αλλά να ξέρω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άσε... θα σου 'πώ πάλι.

ΓΕΡΟΣ Όπως νομίζεις... Τώρα, σ' αφήνω. Αντίο... (Προσπερνάει τον Καραγκιόζη και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει προς το μέρος του). Αντίο!.. Στο καλό να πάς...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού εν τω μεταξύ κρατώντας τη σκάλα). Την έφερα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατ' ιδίαν). Μίλησε κανείς; (Στρέφει). Α... εντάξει; Δώσ' τη να την πάω εκεί που ήτανε. (Παίρνει την σκάλα και εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας).

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Σ' ευχαριστώ... (Μικρή σιγή). Τι είπατε με τον αγά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του και πλησιάζει). Μπα... δε...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Τι δε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είχε και κάτι δικά του 'κεί πέρα... είχε χάσει στην ξερή.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Και;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, να, μωρέ... δεν του φάνηκε έτσι καλή η ιδέα μας... Κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Όχι ιδέα μας!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ιδέα μας... ιδέα μας!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Δική σου ιδέα ήτανε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σκάσε... εσύ μου την έβαλες... σαχλέ!

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Εγώ ή τα μεράκια που σ' είχανε πιάσει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Τι κάθουμαι και κουβεντιάζω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εσύ ή εγώ; (Με τρόπο εμπαικτικό). Άντε, γεια... άντε, γεια!.. (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας).

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ναι... ναι!.. (Στρέφει και προχωράει προς το σαράι). Τρομάρα να σου 'ρθει... απόγινες μου φαίνεται...

ΤΑΧΗΡ (Εμφανίζεται στο μεταξύ από την πλευρά του σαραγιού). Τι έγινε, Χατζηβατή... πάλι τσακωθήκατε με τον Καραγκιόζη;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Είδατε, μπέη μου; Σαν τον σκύλο με τη γάτα τα πάμε.

ΤΑΧΗΡ (Γελάει). Χα, χα, χα!.. Έτσι, ε; Τι είχατε πάλι;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι νά 'χουμε, τρομάρα του!.. Λέγαμε πιο πριν για τον πολυχρονεμένο μας Βεζίρη... που είναι άκεφος...

ΤΑΧΗΡ Μπα;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ναι... και είχε 'κεί πέρα ο Καραγκιόζης μια ιδέα... καλύτερα να μη σας 'πώ!..

ΤΑΧΗΡ Ιδέα για να φτιάξει το κέφι του Βεζίρη;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ναι, τρομάρα του!..

ΤΑΧΗΡ Για να την ακούσω...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Αφήστε... καλύτερα να σας την 'πεί ο ίδιος... Εγώ, τι να σας 'πώ; Ντρέπομαι.

ΤΑΧΗΡ Γιατί, τζάνεμ; Έτσι κι αλλιώς... δεν πρόκειται για ιδέα δική σου.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Κοιτάζτε... την κουβέντιασε προηγουμένως με τον αφέντη τον Μπεκήρ αγά και μάλλον δεν περπατάει.

ΤΑΧΗΡ (Ερευνητικά). Αυτοί οι δύο... κάτι κολεγιά έχουνε... Ε;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Εννοείτε συνεργασία; Μπά... σε τι πράμα;

ΤΑΧΗΡ Τώρα... καταλαβαίνεις... σ' αυτά που απασχολούν συνήθως τον αγά. Δεν τον βοηθάει ο Καραγκιόζης;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι λέτε, μπέη μου... ο Καραγκιόζης;

ΤΑΧΗΡ Και η ιδέα που λες;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Α, όχι, όχι... Να, δηλαδή... να κανόνιζε κάτι ο αγάς στο κονάκι του... ε, να κανονίζατε κι εσείς, ξέρω 'γώ... μήπως και ο πολυχρονεμένος μας αποφάσιζε να ξεδώσει λιγάκι...

ΤΑΧΗΡ Α... κατάλαβα... Χα! Αμ' δεν τον συγκινούν αυτά το Βεζίρη, Χατζηβαθάτη, ούτε στις καλές του!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ε, αυτό δεν τού 'πα κι εγώ, τρομάρα του; Αλλά κι ο αγάς, νομίζω...

ΤΑΧΗΡ Κι ο Καραγκιόζης το χαβά του, ε; Γι' αυτό τσακωθήκατε;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Καλά-καλά, μπέη μου... δεν κατάλαβα γιατί!..

ΤΑΧΗΡ (Ξεσπάει σε γέλια). Χα, χα, χα, χα, χα!.. Άει στο καλό... Άκου', λέει, δεν κατάλαβε γιατί τσακωθήκανε... Χα, χα, χα, χα, χα!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Είδατε; (Μικρή σιγή. Σε άλλο τόνο). Αλήθεια, μπέη μου... το Βεζίρη μας τον είδατε καθόλου σήμερα;

ΤΑΧΗΡ Ναι, βέβαια, πώς... και σαν να μου φάνηκε ότι άρχισε να το παλεύει...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Α... ωραία!..

ΤΑΧΗΡ Μάλιστα... του πρότεινα να δεχθεί όσους επιθυμούν να τον επισκεφθούν... καταλαβαίνεις, για συλλυπητήρια, ευχές... εντάξει!

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Α... μπράβο!.. (Σε άλλο τόνο). Ε... φαντάζομαι, τους μπέηδες, τους αγάδες... τους ανθρώπους του σαραγιού, ε;

ΤΑΧΗΡ Και απλούς πολίτες... αν αυτό θέλεις να μάθεις.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Α... και απλούς πολίτες...

ΤΑΧΗΡ Ναι... ναι... και απλούς πολίτες, που θα θελήσουν να τον 'δούν, θα τους δεχθεί!.. Κι αυτό, τζάνεμ, θα πρέπει να το μάθει ο κόσμος όλος.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Να το μάθει, ε;

ΤΑΧΗΡ Ναι... ναι... αλλά πρόσεξε: όχι με τελάλη... αυτό δεν θα του άρεσε... Προτιμάει, ξέρεις... από στόμα σε στόμα.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Κατάλαβα.

ΤΑΧΗΡ Και, οπωσδήποτε... μπορείς να βοηθήσεις... Ε;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Πώς... αλίμονο!.. Έχω εγώ τον τρόπο να πλησιάζω τους ανθρώπους και να τους λέω διάφορα... και δεν θα το κάνω τώρα;

ΤΑΧΗΡ Αυτό ακριβώς εννοούσα... (Μικρή σιγή). Και πες τους να το λένε κι αυτοί μετά σε δικούς τους ανθρώπους και οι άλλοι σε άλλους και πάει λέγοντας... Κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Έννοια σας...

ΤΑΧΗΡ Μπράβο! Και εννοείται... εσύ θα έχεις κάποια αμοιβή... (το τονίζει) χωρίς πολλά-πολλά!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Μα... (Σε άλλο τόνο). Μάλιστα, αφέντη μου.

ΤΑΧΗΡ Έτσι.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Και... δεν μου λέτε: αν κάποιος θέλει να φέρει και κάποιο δώρο, κάποιο πεσκέσι; Ξέρετε, είναι έθιμο.

ΤΑΧΗΡ Χμ... τι να σου 'πώ; Δεν το συζήτησα... αλλά εσύ να λες ότι δεν είναι απαραίτητο κι αν φέρει κανείς... ε, δεν θα του 'πεί: πάρ' το πίσω.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ωραία!.. Και... αρχίζουμε από τώρα αμέσως, μπέη μου;

ΤΑΧΗΡ Ναι... ναι... γιατί όχι; (Στρέφει προς το σαράι). Και τα λέμε. Αντίο!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Τον ακολουθεί). Στο καλό, αφέντη μου... στο καλό... Πέτρα να μη βρεθεί στο δρόμο σας, για να σκοντάψετε!.. (Εξέρχεται κι αυτός προς την πλευρά του σαραγιού).

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

Σκηνή Α'

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του και προχωράει μέχρι το σαράι. Μετά στρέφει και προχωράει προς την καλύβα του. Μονολογεί). Θα σε πάρει ο διάολος, Χατζατζάρη...

ΓΕΡΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Τι έγινε, μπρε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει προς το μέρος του. Εύθυμα). Ωωώ... καλώς τον Αβγά!.. (Σε άλλο τόνο). Τι να γίνει;

ΓΕΡΟΣ (Πλησιάζοντας). Περιμένεις κανέναν;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Πλησιάζει κι αυτός). Ποιος, εγώ;

ΓΕΡΟΣ Ναι... έτσι μου φάνηκε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Το Χατζατζάρη κάτι ήθελα, αλλά...

ΓΕΡΟΣ Ο Χατζηαίβάτης σπίτι του είναι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τον είδες τώρα που 'ρχόσουνα;

ΓΕΡΟΣ Ναι... κάτι πάλευε εκεί απ' όξω. Τι πάλευε δηλαδή... που όποιος πέρναγε του έπιανε την κουβέντα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν ήτανε πάνω στη σκάλα;

ΓΕΡΟΣ Σκάλα; Όχι, όχι!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μιλήσατε;

ΓΕΡΟΣ Μα και βέβαια!.. Μου είπε και για το Βεζίρη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι δηλαδή;

ΓΕΡΟΣ Ότι δέχεται επισκέψεις για συλλυπητήρια και τέτοια... και όποιος θέλει, μπορεί να πηγαίνει. Κατάλαβες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... μπα; Κι εσύ, εκεί πηγαίνεις τώρα;

ΓΕΡΟΣ Βέβαια!.. Καλά δεν σου είπε τίποτα ο Χατζηαϊβάτης;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν φάνηκε... τι λέμε; Από χθές έχει εξαφανιστεί.

ΓΕΡΟΣ Δεν πιστεύω να παραξηγηθήκατε... α;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μάγος είσαι;

ΓΕΡΟΣ Κάτι κατάλαβα εγώ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σαν τι δηλαδή;

ΓΕΡΟΣ Τον ρώτησα για σένα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και;

ΓΕΡΟΣ Ε... δεν μου τά 'λεγε όπως άλλες φορές...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δηλαδή, πώς σου τά 'λεγε;

ΓΕΡΟΣ Ξέρω 'γώ... κάπως ξινισμένα μου μιλάγε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξινισμένα, ε; Φαίνεται θά 'χε πέσει πολύ λεμόνι στη σούπα...

ΓΕΡΟΣ Τι λεμόνι... ποια σούπα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τίποτα... κάτι δικά μου λέω.

ΓΕΡΟΣ Άκου' δώ... εσείς, όπως το λέει και η παροιμία... αντάμα δεν μονιάζετε κι ο χωρισμός κακός είναι. Αυτό δεν λέει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Η παροιμία;

ΓΕΡΟΣ Ναι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτό λέει;

ΓΕΡΟΣ Αυτό λέει!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γι' άκου', φίλε μου!.. Και τι να κάνουμε;

ΓΕΡΟΣ Τίποτα... να μην τρωγόμαστε!.. Δε... δεν κάνει... Είσαστε φτωχοί άνθρωποι... τουλάχιστον νά'χετε τη φιλία σας.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, όχι και τρωγόμαστε... Μια παρεξήγηση 'κει πέρα... ένα πείραγμα... Τρωγόμαστε; Κάτσε καλά...

ΓΕΡΟΣ Ξέρω 'γώ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θα ξαναγαπήσουμε, έννοια σου...

ΓΕΡΟΣ Α, μπράβο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν μου λες; τι σου είπε... δεν θά'ρθει προς τα δώ καθόλου;

ΓΕΡΟΣ Μπα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα, ε; (Ξεροβήχει). Και τώρα εσύ πας στον πατσά;

ΓΕΡΟΣ Ναι, δεν σου είπα; Κι εσύ να πάς...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Να πάω λες;

ΓΕΡΟΣ Ε, τι... δεν θα πας; Εσύ... κανόνιζες πράματα και θάματα... Δουλειές με φούντες, που λέμε! (Σε άλλο τόνο). Αλήθεια, τι σου είπε ο Ταχίρ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δε... δεν τον είδα καθόλου. Με το Χατζατζάρη είχε λακριντί... κάμποση ώρα. Δεν ξέρω τι είπανε... Τέλος πάντων... Άντε, να πας στο καλό!.. (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλόβας του).

Σκηνή Β'

ΓΕΡΟΣ Γεια σου, τζάνεμ!.. (Στρέφει προς το σαράι. Πλησιάζει, χτυπάει την πόρτα και μετά κάνει λίγο πίσω).

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Δερβέναγα... Βελη!..

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, διαταγές, εφέντ'...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Κάποιος χτυπάει...

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πο, να παίνει να βλέπει, εφέντ'.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τσαμπούκ-τσαμπούκ!..

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, τσαμπούκ-τσαμπούκ, εφέντ'. (Ακούγεται ποδοβολητό και μετά εμφανίζεται με φόρα από την πλευρά του σαραγιού). Πόγια, καλώς το Μπεκήρ Αγά!.. Πο, τι να χαλεύει;

ΓΕΡΟΣ Ειδοποίησε, Δερβέναγα, τον πολυχρονεμένο μας Βεζίρη πως ήρθα να τον διώ για λίγο.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Αχά!.. Πο, να παίνω, Αγά μ', και να του δίνω χαμπέρι χέρ'-χέρ'!.. (Στρέφει και εξερχόμενος προς την πλευρά του σαραγιού). Γεια!

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Ποίος είναι, Δερβέναγα;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πο, το Μπεκήρ αγά 'ναι κάτου και καρτεράει να βλέπει το πολυχρονεμένο.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Εντάξει, Δερβέναγα... πήγαινε. Πάμε, Ταχέρ!..

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Ακολουθώ, Βεζίρη μου.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού. Προχωράει αργά-αργά ακολουθούμενος από τον Ταχέρ). Οσκελντίν... Καλώς τον Αγά!

ΓΕΡΟΣ (Κάνοντας βαθύ τεμενά). Προσκυνώ, Βεζίρη μου... Πρώτα τον ύψιστο Γεραμπή και εκ δευτέρου την εξοχότητά σας.

ΒΕΖΙΡΗΣ Σήκω, επάνω... Ήρθες να με συλλυπηθείς για τον θάνατο του αδελφού μου, Αγά;

ΓΕΡΟΣ (Σηκώνει το κορμί του). Από μέρες ήθελα να περάσω, για να σας συλλυπηθώ, αλλά και να σας διώ λίγο... Ο αφέντης ο Ταχέρ γνωρίζει γιατί δεν το είχα κάνει ως τώρα.

ΤΑΧΗΡ Έννοια σου, Αγά... το γνωρίζει και ο πολυχρονεμένος μας... Τον έχω ενημερώσει.

ΓΕΡΟΣ Νά'σαι καλά, μπέη μου. Από κουράγιο... πώς τα πάμε, πασά μου;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ζόρια, Αγά!..

ΓΕΡΟΣ Ζόρια, ε;

ΒΕΖΙΡΗΣ Δεν θα 'πεί τίποτα...

ΓΕΡΟΣ Καταλαβαίνω. Άλλωστε, τά'χω περάσει. Και δεν σας κρύβω ότι ακόμα τα περνάω...

ΤΑΧΗΡ Τι εννοείς, Αγά;

ΓΕΡΟΣ Ε... κάποια πράγματα που ξέρεις για μένα, Ταχήρ, και ίσως δεν τα εγκρίνεις... νομίζεις ότι τα εγκρίνω εγώ; Απλά ξεφεύγω, μπέη μου.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Στον Γέρο). Από τι, τζάνεμ;

ΓΕΡΟΣ Από μένα τον ίδιο... από τη σκέψη μου... από τη ζωή μου... Εγώ, πασά μου... έχω χάσει γιο!..

ΒΕΖΙΡΗΣ (Ταράζεται). Γιο;

ΤΑΧΗΡ (Στον Γέρο με ενδιαφέρον). Και δεν μάθαμε τίποτα, τζάνεμ;

ΓΕΡΟΣ Πέντε χρόνια το κρατάω μυστικό!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Γιατί, Αγά μου;

ΓΕΡΟΣ Πού νά'λεγα, Βεζίρη μου, ότι ο μοναχογιός μου πέθανε πολύ μακριά και μόνος από ναρκωτικά; Και να τό'λεγα... τι θα γινότανε;

ΒΕΖΙΡΗΣ (Στον Γέρο). Με ξαφνιάζεις, τζάνεμ!

ΤΑΧΗΡ Αλλάχ κερίμ!..

ΓΕΡΟΣ (Στον Βεζίρη). Γι' αυτό ήθελα να περάσω, να σας διώ και να σας 'πώ πως υπάρχουν και χειρότερα... μην το βάλετε κάτω. Κουράγιο!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Κι εσύ, Αγά μου... κι εσύ!.. Σ' ευχαριστώ που ήρθες... και θα τα ξαναπούμε... Άντε να πας στο καλό.

ΓΕΡΟΣ (Κάνει μικρό τεμενά). Προσκυνώ, Βεζίρη μου... Αντίο. (Στρέφει

και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΒΕΖΙΡΗΣ (Στρέφοντας). Τι ήταν κι αυτό, Ταχήρ; Πω πω πω!..

ΤΑΧΗΡ Αλλάχ κερίμ!.. Και τον είχα παρεξηγήσει τον καημένο... Είμαι σουγχώρητος...

ΒΕΖΙΡΗΣ Πάμε, τζάνεμ... (Προχωράει προσπερνώντας τον Ταχήρ και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΤΑΧΗΡ Ναι, Βεζίρη μου... (Στρέφει και τον ακολουθεί).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πού 'ναι, ρε γυναίκα, 'κείνο το μαύρο κουστούμι πού 'χα;

ΑΓΛΑΪΑ (Χωρίς να φαίνεται). Μαύρο κουστούμι, λέει; Και πού το βρήκες, τρομάρα σου, εσύ το μαύρο το κουστούμι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Εκείνο, μωρέ, πού 'χα κλέψει από τον πεθαμενατζή στην κηδεία του γέρο-Παύλου... Μαύρο δεν ήτανε;

ΑΓΛΑΪΑ (Χωρίς να φαίνεται). Μμ... Ναι, αλλά κάπου τό 'χες πάει νομίζω... δεν θυμάμαι τι έγινε. Τι το θες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Θέλω, μωρέ, να πάω να κάνω επίσκεψη του πατσά... να τον συλλυπηθώ. Και το καπέλο;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Το τηλό;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι το ψηλό... Μην μου 'πείτε ότι κι αυτό είναι μέσ' στο συρτάρι...

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Το τηλό το καπέλο... το πήλε η κότα και τό 'κανε φωλιά!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ρε, καλά κάνω 'γώ, που δεν θέλω περιουσία με πόδια και με φτερά... (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Ακούς εκεί... το πήρε η κότα και τό 'κανε φωλιά... (Μικρή σιγή). Αλλά το κουστούμι;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαργιού κρατώντας ένα κουτί και προχωράει αργά-αργά, ενώ απαγγέλλει μακρόσυρτα). Μένα με λέν' ομορφονιό... με λέν' χρυσό καμάρι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Προχωράει λίγο). Τώρα, μάλιστα... Ήρθανε χύμα... ήρθανε και τσουβαλάτοι!..

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Όλες οι νιες τρελαίνονται... ποια να με πρωτοπάρει... Ουίτ... Ζουμ-τριαλαριλαρό!.. (Στον Καραγκιόζη). Χαίρετε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ανόρεχτα). Καλώς τον Ζαχαρία!.. Τι έγινε, ρε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Πλησιάζοντας). Καλά, εσείς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Αφηρημένος). Μμ;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Μικρή σιγή). Σας βλέπω κάπως;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σκεφτικό, ε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Κάτι σας απασχολεί, ουίτ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ένα κουστούμι, μωρέ, καλό που είχα... τι διάλο τό 'κανα; Εγώ δεν θυμάμαι να το πούλησα... λες να μου το κλέψανε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ένα μαύρο, ουίτ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι... Μην μου 'πείς ότι ξέρεις κάτι...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μα, το είχατε πάει στον Μπαρμπαγιώργο!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στον Μπαρμπαγιώργο; Έλα, Παναγία μου!.. Τι να το κάνει ο Μπαρμπαγιώργος;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ο Μπαρμπαγιώργος; Ίσα-ίσα, ουίτ, που αυτός δεν το ήθελε. Εσείς επιμένετε να το φορέσει!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ναι, ναι... εσείς!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Επέμενα εγώ να το φορέσει ο Μπαρμπαγιώργος;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ναι... κάτι να κάνετε, ουίτ... Κάπου να πάτε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μήπως, ρε, τον πήγαινα πουθενά για γαμπρό;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Όχι, όχι, μπα... κάτι άλλο ήταν... αλλά αυτό, ουίτ, δεν έχει σημασία.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και ποιο έχει σημασία, ρε Ζαχαρία;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Που δεν χωρούσε ο Μπαρμπαγιώργος, ουίτ... και το κουστούμι σκίστηκε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, βέβαια... πού να χωρέσει ο Μπαρμπαγιώργος; (Σε άλλο τόνο). Και σκίστηκε, ε... πάει;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ναι, ναι!.. Το παντελόνι μάλιστα... σκίστηκε με τη μία, όταν το φορούσε, ουίτ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Το παντελόνι... Και το σακάκι;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μετά, ουίτ... όταν ήθελε να το βγάλει... Τραβάγαμε... τραβάγαμε... δεν έβγαινε με τίποτα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τράβαγα κι εγώ;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Εσείς; Δεν ήσαστε, ουίτ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν ήμουνα;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Εσείς; Δεν σας είχανε πιάσει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Σκέφτεται. Μικρή σιγή). Φυλάκα;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μόνο; Το ξύλο που φάγατε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πολύ;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Οόουου!.. Ήτανε, ουίτ... ο Βεληγκέκας κι άλλοι δύο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και βαράγανε; Αμ' γί' αυτό δεν θυμάμαι τίποτα... (Σε άλλο τόνο). Ρε, τι λέτε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ουίτ... Γί' αυτό μην ψάχνετε για το κουστούμι, εκτός αν πρόκειται για κανένα άλλο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ρε, έχω τόσα πολλά... (Μικρή σιγή). Ωστε έτσι; Μπράβο!.. Για πέ' μου τα δικά σου. Για πού τό 'βαλες;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Επίσκεψη στον πολυχρονεμένο μας Βεζιρη.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα... και στην κούτα;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ένα μικρό πεσκέσι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε... ρε, τον Ζαχαρία!.. Μπράβο... μπράβο!.. Πάντα τοπικός... πάντα κοινωνικός... Είσ' ωραίος, ρε!..

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ευχαριστώ πολύ, ουίτ... (Μικρή σιγή). Εσείς δεν θα πάτε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Επίσκεψη; Εμ', γί' αυτό, ρε, το ήθελα το κουστούμι... Τέλος πάντων... θα ιδώ τι θα κάνω. Άντε μου στο καλό!.. (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας).

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Γεια σας, κύριε Καραγκιόζη!.. Αντίο. (Στρέφει προς το σαράι. Πλησιάζει, χτυπάει την πόρτα και μετά κάνει λίγο πίσω).

Σκηνή Ε'

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Εμφανίζεται μετά από ποδοβολητό από την πλευρά του σαραγιού. Βλέποντας τον Μορφονιό μένει ακίνητος για λίγο και τον κοιτάζει). Πρα, ωρέ... (Κατ' ιδίαν). Πο, τούτο... ξωτικό νά 'ναι; Αερικό... κακομούτσουνο νά 'ναι; (Στο Μορφονιό). Κουτς, κουτς... Γκελ, γκελ!

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Χαίρεται, κύριε Δερβέναγα...

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Κατ' ιδίαν). Αχά... πόγια, να λαλάει!..

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ήρθα, ουίτ... για να ιδώ τον πολυχρονεμένο. Μέσα είναι;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Αχά... πο, καρτέρα, καρτέρα ψίχα... (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά του σαραγιού. Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, το κακομούτσουνο κάτου... να καρτεράει το πολυχρονεμένο.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ποιος να είναι άραγε; Για... Ταχήρ, πάμε;

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι, ναι!.. Ακολουθώ, Βεζίρη μου.

ΣΚΗΝΗ ΣΤ'

ΒΕΖΙΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού μαζί με τον Ταχήρ, που ακολουθεί. Πλησιάζοντας τον Μορφονιό). Καλώς τον!..

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Πολυχρονεμένε μου, είμαι ο Ζαχαρίας ο Μορφονιός. Ήρθα, ουίτ, να σας υποβάλω τα σέβη μου και να σας συλλοπηθώ για τον θάνατο του αδελφού σας, ουίτ.

ΒΕΖΙΡΗΣ Ευχαριστώ... ήταν πολύ ευγενικό εκ μέρους σου!..

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Αφέντη Ταχήρ, τι κάνετε, ουίτ;

ΤΑΧΗΡ Καλά, τζάνεμ.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Έφερα και κάτι, πασά μου, που ελπίζω να σας αρέσει...

ΒΕΖΙΡΗΣ Μα, δεν ήταν ανάγκη.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ξέρετε, είναι λαγός καλομαγειρευμένος απ' τη μαμά μου.

ΒΕΖΙΡΗΣ Λαγός... τι μου λέγεις;

ΤΑΧΗΡ (Στον Μορφονιό). Είσαι κυνηγός;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Κατά κάποιον τρόπο, ουίτ...

ΤΑΧΗΡ Τι εννοείς κατά κάποιον τρόπο;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Εγώ δεν ψάχνω το κυνήγι στο λόγγο ή στο βουνό, ουίτ.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Στον Μορφονιό). Αλλά;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Εκεί που συχνάζουν, ουίτ, οι κανονικοί κυνηγοί, όταν επιστρέφουν από το κυνήγι.

ΒΕΖΙΡΗΣ Α... μπα;

ΤΑΧΗΡ Κατάλαβα... Κι όταν έχει κάποιος κάτι καλό, το χτυπάς ε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ακριβώς, μπέη μου!

ΒΕΖΙΡΗΣ (Στον Μορφονιό). Μα έτσι, αγαπητέ μου, κυνηγάω κι εγώ... Κι απ' τον οντά μου μάλιστα!..

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μα, είναι πολύ πιο απλό, ουίτ... και κοστίζει και πιο λίγο.

ΒΕΖΙΡΗΣ Πιο λίγο... σοβαρά;

ΤΑΧΗΡ (Στον Μορφονιό). Δηλαδή... έχεις κάνει υπολογισμούς;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μα και βέβαια, μπέη μου!.. Βάλτε, ουίτ: εξοπλισμός... φυσίγγια... κυνηγόσκυλα... το χασομέρι του κυνηγού...

ΤΑΧΗΡ Και τον κίνδυνο καμιά φορά...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Αμ' την πίκρα, ουίτ, όταν δεν χτυπήσει κάτι...

ΒΕΖΙΡΗΣ Αυτό που το βάζεις;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Είναι ακριβό χόμπι, ουίτ... αλλά είναι υγιεινό.

ΒΕΖΙΡΗΣ Α, ναι!.. (Σε άλλο τόνο). Λοιπόν... σε ευχαριστώ και πάλι. Αντίο. (Στρέφει προς το σαράι).

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Υποκλίνεται). Προσκυνώ, πασά μου.

ΒΕΖΙΡΗΣ Ταχήρ, κάνε τον κόπο... (Προχωράει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού προσπερνώντας τον Ταχήρ).

ΤΑΧΗΡ Ασφαλώς!.. (Παίρνοντας από τον Μορφονιό το πακέτο). Νά 'σαι καλά, νέε μου... Αντίο!.. (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά του σαραγιού).

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Προσκυνώ, μπέη μου... (Εξερχόμενος επίσης προς την πλευρά του σαραγιού). Ουίτ... Ζουμ-τριαλαριλαρό!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού. Μονολογεί). Ασαπ'!.. Ιδώ 'μαι κι εγώ!.. Για να πάου, μαθές, ιδώ στον Καραγκιόζη, μπας κι ξέρει για τον κυρ-τρανό, να με κατατουπίσει... (Πλησιάζει την καλύβα και χτυπάει την πόρτα.Φωνάζει). Πού είσι, Καραγκιόζ'!.. (Σφουρίζει δυο φορές κλέφτικα και μετά κάνει λίγο πίσω).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ωχ, ωχ, ωχ!.. Για να πάω όξω, γιατί ο Μπαρμπαγιώργος θα την γκρεμίσει την παράγκα...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Πλησιάζοντας πάλι προς την καλύβα). Δεν ακούτε, ρέεε... (Πάει να χτυπήσει με φόρα την πόρτα, αλλά χτυπάει τον Καραγκιόζη, που έβγαινε).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας. Άγρια). Σιγά, ρε όρνιο!.. Μπα, θεμά το γονιό σου, μπαστουνόβλαχε...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Κάνοντας πίσω). Ισὺ 'σ', Καραγκιόζ';

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγὼ εἶμαι βέβαια!.. Τι διάλο... δεν με βλέπεις;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ούτε που σι πήρα χαμπάρι! (Σε ἄλλο τόνο). Τι κάνεις, ανιψουῦδι μ'... εἶσι καλά, πιδὶ μ', ἢ να βάλου τις φωνάρες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά 'μαι, ρε μπάρμπα... ελόγου σου;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Δεν μ' λες... εκείὸ το σκουφολόι κάτι μὸ' ἔλεγε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο Χατζατζάρης... για ποιο πράμα;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Να πάου, λέει, στον κυρ-τρανό... ναν του ειπὼ τούτα κι 'κείνα... Ξέρ'ς ισὺ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι δηλαδή... ποιά 'ναι τούτα και ποιά 'ναι 'κείνα;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αχά!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν ξέρω... Ποιά 'ναι τούτα, ποιά 'ναι 'κείνα;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Τον αρπάζει ἀπο τον λαιμὸ). Κρένε μ', ουρέ θεουκερατά, γιατ' θα σε πνίξου σαν νυφίτσα... Μουχοῦ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μιλάει με δυσκολία). Σιγά... σιγά!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Κουνώντας τον 'μπρός-πίσω). Κρένε, γιατ' θα σ' αφαλουκόψου, αλεπουδοτόμαρο... (Τον σηκώνει και τον κρατάει ψηλά). Θα σε γυρίσου τ' ανάποδα να πέσει η ποτιά σ'... ζαγάρ'!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ἐνὼ αναπνέει με δυσκολία). Άσασσα... άσασσα... (Προσπαθεῖ να ξεφύγει με διάφορες κινήσεις).

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Τον αφήνει κάτω). Άει, κρένε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Παίρνει βαθιὰ αναπνοή κάνοντας πίσω. Μετά τον πιάνει βήχας). Άσασσα... γκουχ... γκουχ!.. Α... γκουχ!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Κρένε μ', ἔρμο, γιατ' θα σε ξαναρπάξω... Αχά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μισοπνιγμένα). Τι... τι θες;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Μμ; (Σκέφτεται). Είδες; Του ξέχασσα... Φταιῖου 'γὼ τώρα να σι ξαναδράξου... (Σκέφτεται). Τι λέγαμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι λέγαμε;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Α... Γιατί να πάω στον τρανό;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... όλοι πηγαίνουνε...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Χτυπώντας τον). Γιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σιγά, ρε βλάχο... σ' διάλο!.. (Σε άλλο τόνο). Καλά, δεν έμαθες ότι πέθανε ο αδερφός του πασά, να πας να τον συλλυπηθείς;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Πέθανε ο αδερφός του κυρ-τρανού;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άιντε, χάντε!.. Καλά, ο Χατζατζάρης δεν σου τό 'πε αυτό... τι διάλο σου 'λεγε;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Παπαρδέλες... Να τον ξαναπετύχου μονάχα, το λιμοτάγαρο... να ιδείς ιγώ τι έχου να του ειπώ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, μην παραλείψεις... (Μικρή σιγή).

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Πέθανε ο αδερφός του κυρ-τρανού;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τον ήξερες;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Όι, γιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τίποτα... που ρωτάς και ξαναρωτάς.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Πρέπει να πάου. Αλλά ξερά τα χέρια;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... δεν ήξερες... πας τώρα και αύριο του στέλνεις...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Με τουν ταχυδρόμο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να σου στείλω 'γώ τον Κολητήρη να του το δώσεις;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Δε... δεν θα μπορέσει το κούτσικο... είναι βαριά τ' αρνιά τώρα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αρνί θα του στείλεις;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αμ' κάνε μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τότε... να σου στείλω και τον Κοπρίτη...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Με σπουδή). Το μεσαίου; Όι... όι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να πιάσει ο ένας μπροστά, ο άλλος πίσω... Μμ; Τι λες;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Όι το μεσαίου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αν δεν θες το μεσαίο... να σου στείλω το μικρό...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ελόγου σου να 'ρθείς... Έχεις καμιά δουλειά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ; (Εόθυμα). Εγώ 'μαι μέλος της επιτροπής... αλλά εντάξει... θα το αναβάλω!.. (Ξεροβήχει).

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Κι πού είσαι... τήρα μη δεν του πας στους κύρ-τρανό κι του φας ατός σου, ψάξε για μοναστήρι!.. Μπήκες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τώρα, παιδιά είμαστε; Άντε να πας στον πατσά και αύριο τα λέμε... (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας).

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Άει, γεια σ'... (Στρέφει προς το σαράι. Πλησιάζει και χτυπάει την πόρτα δυνατά πολλές φορές, ενώ φωνάζει). Πού 'σαστε, ρεέει; (Κάνει λίγο πίσω).

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ωωώ... Αλλάχ!.. Τι γίνεται κάτω;

ΤΑΧΗΡ Δερβέναγα Βελή!..

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, διαταγές, εφέντ'...

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Πήγαινε κάτω να ιδείς ποιος είναι...
Τσαμπούκ-τσαμπούκ!

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, να παίνω, εφέντ', το
καημένο, τσαμπούκ-τσαμπούκ... (Εμφανίζεται με ποδοβολητό από την
πλευρά του σαραγιού). Πόγια, ωρέ βλάχο!.. Πο, τι να φκιάχνεις σαμαντά;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Τουν αφέντη θέλω... τουν κυρ-τρανό!..

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Αχά!.. Πο, καρτέρα ψίχα... (Στρέφει και εξέρχεται προς
την πλευρά του σαραγιού. Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, το κακορίζικο
το Βλαχογιώργο νά 'ν' κάτω και να χαλεύει το πολυχρονεμένο.

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Έπρεπε να το καταλάβω. Πάμε, Βεζιρη μου.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και αργά-αργά
πλησιάζει τον Μπαρμπαγιώργο. Τον ακολουθεί ο Ταχέρ). Οσκελντίν!
Καλώς τον Βλαχογιώργο!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Γεια σ', κυρ-τρανέ... 'Ε' 'ν' πολλή ώρα απού άκουσα τα χαμπέρια... κι πέρασα, μαθές, να σε συλλυπηθώ...

ΒΕΖΙΡΗΣ Σ' ευχαριστώ, τζάνεμ.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Στον Βεζίρη). Ιέχου κανονίσει να λάβεις ταχιά κι ένα καλό πεσκέσι... έτσι για την παρηγοριά....

ΒΕΖΙΡΗΣ (Στον Μπαρμπαγιώργο). Μα, δεν είναι ανάγκη...

ΤΑΧΗΡ Είναι έθιμο, Βεζίρη μου... πρέπει να το δεχθείτε.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αχά... μπράβου, Ταχήνη!.. Ιέτσ' είν', όπως τα λες.

ΒΕΖΙΡΗΣ Μα, έχω να προτείνω κάτι πολύ καλύτερο: να ετοιμάσει, ο Βλαχογιώργος ό,τι έχει στο κονάκι του και να πάμε κι εμείς έτσι μια βόλτα... να πάρουμε, τζάνεμ, και λίγο καθαρό αέρα... Ε; Τι λέτε κι εσείς;

ΤΑΧΗΡ Α... αυτό θα είναι υπέροχο!.. Τι λες, Μπαρμπαγιώργο;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Όποτε θέλ'τε, το κονάκι μ' είν' σόλο δικό σας... φτάνει μονάχα ναν του ξέρου. Αλλά, άλλο τό 'να, μαθές... κι άλλο τ' άλλο.

ΤΑΧΗΡ (Στον Μπαρμπαγιώργο). Ε... εντάξει...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ταχιά ιγώ θα στείλου την παρηγοριά κι άλλη βουλά σμιγουμε στο κονάκι μ'... νά 'ναι κι καλύτερα τα πράγματα... Λέου ιγώ... Μμ;

ΒΕΖΙΡΗΣ (Στον Μπαρμπαγιώργο). Σαν να έχεις δίκιο, τζάνεμ... Με χαροποίησε ο ερχομός σου τόσο πολύ... που για μια στιγμή ξέχασα όλη μου την λύπη και όλη μου την στενοχώρια!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ιέτσ'... ιέτσ'!..

ΒΕΖΙΡΗΣ (Στον Μπαρμπαγιώργο). Νά 'σαι καλά που ήρθες...

ΤΑΧΗΡ Ε... κανόνισέ το εσύ, Βλαχογιώργο... όποτε ευκαιρείς... όποτε θες.

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι, Βλαχογιώργο... όποτε και όπως σε βολεύει... και μας λες.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Έννοια σας... Θα ειπώ, μαθές, και σ' εκείό το ζουλάπι τ' ανηψούδι μ'...

ΤΑΧΗΡ (Στον Μπαρμπαγιώργο). Τον Καραγκιόζη λες;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Α, γεια σ'... να 'ρθεί με τσ' αλλουνούς...

ΤΑΧΗΡ (Στον Μπαρμπαγιώργο). Εννοείς... την παρέα του;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Α... μπράβου!.. Κι 'σεις ούλη η κομπανία... να περάσουμε τι καλά! Μμ;

ΒΕΖΙΡΗΣ Εντάξει, Βλαχογιώργο!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ιγώ να παγαίνου τώρα...

ΤΑΧΗΡ Να πας στο καλό!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Κυρ-τρανέ... καλό κουράγιο!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Σε ευχαριστώ, τζάνεμ... σε ευχαριστώ που ήρθες και για όλα.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Πάου, το λοιπόν... γεια σας, αντίου, χαιρ'τε... καλό βράδ', καλό ξημέρουμα!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΒΕΖΙΡΗΣ Στο καλό!.. (Στρέφει προς το σαράι).

ΤΑΧΗΡ Γεια σου, Μπαρμπαγιώργο!..

ΒΕΖΙΡΗΣ (Στον Ταχήρ). Πάμε κι εμείς... (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού προσπερνώντας τον Ταχήρ, που στρέφει και ακολουθεί).

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΤΡΙΤΗ

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας μαζί με τον Κολητήρη, που ακολουθεί. Κρατάνε ένα αρνί ψημένο στην σουβλα και προχωρούν προς το σαράι. Μόλις πλησιάσουν αρκετά, φωνάζει). Ρε... από το σαράι... Πού 'σαι, ρε μπάρμπα-Ντζουρβέναγα!.. (Σιγανά). Έλα γρήγορα να με δείρεις, γιατί βιάζομαι...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Μπαμπάκο... σε τλώει η πλάτη σου;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού με φόρα). Πόγια, ωρέ Κουρνακιόζμπρια!.. Πο, τι να σκούζεις, ωρέ... α;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για να βγείς, ντε...

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Αχά!.. Και τι να χαλεύεις;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Φέραμε το αλνάκι, μπάλμπα-ψηλέ... που τό 'ψησε ο Μπαλμπαβόιδης. Άμα δεν το θέλεις...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Το στέλνει πεσκέσι στον πατοά. Κατάλαβες;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Αχά... Πο, καρτέρα, καρτέρα ψίχα... (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά του σαραγιού. Χωρίς να φαίνεται). Πο, κάτου το Κουρνακιόζμπρια νά 'χει φερμένο πεσκέσι... ένα μανάρι ψημένο

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Α... από τον Βλαχογιώργο... Άντε πάρ' το και να το πας στον Καρίμ... Να το φυλάξει καλά, πες του!

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Αχά!.. Πο, να το πααίνω, εφέντ', το καημένο, χέρ'-χέρ'... (Εμφανίζεται με ποδοβολητό από την πλευρά του σαραγιού). Πόγια, ωρέ Κουρνακιόζμπρια... άει, ωρέ... φέρ' το, φέρ' το!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Να το φέρω; Ναι, ναι... (Του δίνει το αρνί). Να, πάρ' το... (Κατ' ιδίαν). Όχι, που δεν θα τό 'παιρνε... (Στον Βεληγκέκα). Το σουβλί... θα περάσω εγώ άλλη ώρα... Ή να σου στείλω τον κολέγα σου;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Κρατώντας το αρνί). Πο, το κούτσικο; Αχά!.. Άει, γεια σ'... (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια σου και σένα!.. (Κατ' ιδίαν). Ε, το γρουσουζή... (Στρέφει προς τον Κολητήρη). Τώρα, τι είπε, ρε... άει, γεια σου ή άει χάσου;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Γεια σου, μπάλμπα-ψηλέ!.. (Εξερχόμενος πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας). Είπε ότι είμαστε μεγάλα κονιόρδα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον μαλώνει). Σερνά!..

Σκηνή Β'

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Έεεπ'... Καραγκιόζος!.. (Προχωράει προς το μέρος του).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει προς αυτόν). Ρε, ο Σταύρακας!.. Τι έγινε, ρε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Εσύ θα μου 'πείς...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για ποιο πράμα;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ακούστηκε, νά 'με, πως ο μεγάλος ξελαμπικάρισε και δέχεται, λέει, συλλυπητήρια και τα τοιαύτα. Ορθόν;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο πατσάς; Ναι... από χθες περνάει κόσμος και τους δέχεται κανονικά. Γιατί... σκέφτεσαι να πας;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ε, πώς... να μην πάω; Δεν γίνεται, ρε μόρτη... Ένεκα, νά 'με, και η περίσταση... ανθίζεσαι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, τι... να την αφήσεις να πέσει κάτω;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Δε... δε σε πιάνω, νά 'με... Τι υπαινίσσεσαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Την περίσταση λέω... να μην την εκμεταλλευθείς;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Προς τι; Δεν μου το κάνεις λιανά, νά 'με;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έλα τώρα, ντε. Πώς.. να μην κάνεις και τη φιγούρα σου;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Μπαρδόν... φιγουρατζής ο Σταύρακας; Ζαμέ... ποτές των ποτών!.. Καραγκιοζέα, ανακάλεσε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εντάξει, ανακαλώ... αλλά μη μου 'πείς πως δεν πας να ιδείς και τη μικρή;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Τη Βεζιροπούλα; Πριν λίγο την είδα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άει στο διάλο!.. Πλάκα κάνεις;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ποσώς!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για λέγε, για λέγε...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Προέκυψε κοινός γνωστός...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποιος, ρε... ο Βεληγκέκας;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Τώρα, νά 'με... δεν θέλω αηδίες!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τότε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Δεν σου 'χα ειπεί παλιά για μια πιτσιρικά που έγραφε ένα βιβλίο και με ρώταγε, νά 'με, διάφορα; Τό 'γραψε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... μπα;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Αμέ; Και στην παρουσίαση με κάλεσε, νά 'με... τιμής ένεκεν!.. (Ειρωνικά). Είπες τίποτα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Και... και η Βεζιροπούλα πού μπαίνει;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Φιλενάδες... συμμαθήτριες... και τα τοιαύτα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπράβο!.. Μπράβο, Σταύρο... πολύ χαίρομαι...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Είσαι τοίφτης!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τώρα... πας στον πατσά;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ναι, σου είπα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και πώς... έτσι; Δεν θα του πας τίποτα;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Το... κάτσε καλά!.. Είναι δυνατόν;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν βλέπω κάτι... Μήπως το ξέχασες;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Τό 'χω στην από μέσα, νά 'με.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι είναι, ρε... κάνα χρυσό ρολόι;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Όχι, ρε συ... Ποιος είμαι, νά 'με; Ένα κομπολογάκι τού 'χω φερμένο, νά 'με... πού 'ναι και ό,τι 'πεις για την περίπτωση... Με πιάνεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Μπα...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Να μετράει τους καημούς και τους αναστεναγμούς... που λέει και το άσμα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... ναι... Μπράβο!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Το λοιπόν, μάγκα... έφυγα. Πάω σαράι... (Στρέφοντας προς το σαράι). Γεια χαρά νταν!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια σου, ρε Σταύρακα... μερακλαντάν!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας του).

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Προχωράει προς το σαράι μονολογώντας). Τώρα, νά 'με, θα έχει γυρίσει ο μεγάλος... ή την κάναμε από κούπες; Χα! Για να 'δούμε...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και την ακολουθεί ο Βεζίρης). Α... γεια σας! Μπαμπά... ο κύριος Σταύρακας, που σου έλεγα ότι είχε βοηθήσει την Αϊκάν στην συγγραφή του βιβλίου της...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Προσπερνάει την Βεζιροπούλα). Α... μάλιστα.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Φέρνει το χέρι του στο καπέλο του και υποκλίνεται. Με στόμφο). Πολυχρονεμένε μου... ρίχνω τεμενά στην εξοχότητά σου!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Σήκω επάνω!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Σηκώνεται). Πληροφορήθηκα και τα δυσάρεστα, νά 'με... και πέρασα... ε, για τα συλλυπητήρια και τα τοιαύτα.

ΒΕΖΙΡΗΣ Σ' ευχαριστώ, αγαπητέ.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ο κύριος Σταύρακας, Βεζίρη μου, έχει μια κάποια ιδιομορφία στην ομιλία του...

ΒΕΖΙΡΗΣ Αυτό βλέπω.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Αλλά και γενικότερα... και μ' αυτό ασχολείται αρκετά η Αϊκάν στο βιβλίο της... μαζί με άλλα βέβαια.

ΒΕΖΙΡΗΣ Ενδιαφέρον!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Βγάζει από την μέσα τσέπη του ένα κομπολόι και το δίνει στον Βεζίρη). Πασά μου, εδώ έχω, νά 'με, κι ένα μικρό δωράκι...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Παίρνοντας το κομπολόι). Α, πολύ ωραίο κομπολόι!.. Σε ευχαριστώ, τζάνεμ... (Σε άλλο τόνο). Κεχριμπάρι, ε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ναι!.. Μυτιλήνης...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Μυτιλήνης;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ναι, χανούμισά μου. Στην Μυτιλήνη... δεν ξέρω αν έτοχε να πάτε ποτέ προς τα 'κει... υπάρχει, νά 'με, ένα απολιθωμένο δάσος.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Έχω ακουστά...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Κάποια σχέση έχει μ' αυτό το κεχριμπάρι.

ΒΕΖΙΡΗΣ Μπράβο!.. Μάλλον είναι απολιθωμένο ρετσίνι... Αλλά στην Μυτιλήνη... δεν νομίζω ότι υπάρχει πλέον... από αλλού το φέρνουν τώρα.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Παλιά;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ε; Ναι... Στην αρχαιότητα μάλιστα... ονομαζόταν ήλεκτρον και είχε προκαλέσει το ενδιαφέρον, νομίζω, του Θαλή του Μιλήσιου και του Αριστοτέλη. Οπότε, μάλλον προήρχετο από την Μυτιλήνη... αλλιώς, φοβούμαι... δεν θα το εγνώριζε ποτέ ούτε ο ένας ούτε και ο άλλος.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Και με τον ηλεκτρισμό έχει κάποια σχέση...

ΒΕΖΙΡΗΣ Μάλλον ο ηλεκτρισμός σχετίζεται με το ήλεκτρον και γι' αυτό ονομάσθηκε έτσι... (Σε άλλο τόνο). Εσύ, Σταύρακα, τι έχεις να 'πείς;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Γηράσκω αεί διδασκόμενος...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Σωκράτης!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Σωστό!.. Λοιπόν, αγαπητέ Σταύρακα... σε ευχαριστώ και πάλι, που πέρασες... για το δώρο σου και για την ωραία συζήτηση που είχαμε.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Πασά μου, η ευχαρίστηση, αλλά και η τιμή... δική μου. Προσκυνώ, νά 'με... και εύχομαι καλά κουράγια!..

ΒΕΖΙΡΗΣ (Στρέφοντας προς το σαράι). Νά 'σαι καλά... Αντίο!.. Πάμε, κόρη μου.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Χαίρετε, κύριε Σταύρακα... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού, ενώ ο Βεζίρης ακολουθεί).

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Χαιρετώ, μαμαζέλ... (Κατ' ιδίαν). Όχι παίζουμε, νά 'με... τσί!.. (Εξέρχεται κι αυτός προς την πλευρά του σαραγιού).

Σκηνή Δ'

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και προχωράει αργά, ενώ από πριν ακούγεται Ζακυνθινή μουσική, που σταματάει σύντομα). Ωρέ, δεν ακούεις, κόσμε... συμφορέλια, όπου τον βρήκανε τον σιόρο Βεζίρο μας!.. Του πόθανε, λέει, ο αδρεφός του, ούτε που ξέρω πώς τον λέγανε... και αμίλητος έμεινε, τζόγιες μου... σαράντα μέρες και σαράντα νύχτες... Ούτε μία παρόλα δεν ασκολτσάρισε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται στο μεταξύ αθόρυβα από την πλευρά της καλόβας και τον παρακολουθεί). Νιόνιο!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωωώ!.. Εδωπά 'σαι Καραγκιόζο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, εσύ;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ούτε που σε πήρα είδηση!.. (Μικρή σιγή). Και... και είσαι ώρα πολλή εδωπά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χμ... όπως το πάρεις...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ούτε που το κατάλιαβα, παναπεί... (Με υπέρμετρο ενδιαφέρον). Αλήθεια, τι κάνεις, μομολιάκι μου... καλιά 'σαι, καλιά 'σαι,

καλιά 'σαι, (έντονα χτυπώντας τα πόδια του στο έδαφος) καλιά 'σαι;
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κουνώντας το σώμα του 'μπρός-πίσω). Καλιά 'μαι, καλιά 'μαι, καλιά 'μαι, καλιά 'μαι... (Σταματάει τις κινήσεις). Εσύ;
ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Εγώ, τι, τζόγια μου;
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτό... Καλιά 'σαι, καλιά 'σαι, καλιά 'σαι, καλιά 'σαι;
ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Εγώ καλιά 'μαι... ο σιόρο Βεζίρος μας όμως;
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν είναι, ε;
ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Όσκε, ο πόβερος!.. (Σε άλλο τόνο). Αλήθεια, τι ακούς;
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Το παλεύει... άρχισε να δέχεται και κόσμο.
ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Οπότε, να πάω κι ελόγου μου... τι λες;
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρω 'γώ; Εμένα ρωτάς; Αλλά, δεν θα του πάς κάτι, ρε;
ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Τού 'χω φερμένο μάντολες μέσ' από το τζάντε...
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με λιγούρα). Μάντολες, ε;
ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Και φρέσκιες-φρέσκιες... Λες να του αρέσουνε;
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χμ; Δεν ξέρω. (Σε άλλο τόνο). Δεν μου λες... δεν μου τις δίνεις εμένα, που μου αρέσουνε σίγουρα; Είπες είναι φρέσκιες;
ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Α, μπα; Τι θέλει και φρέσκιες η μούρη σου; Χε! Όρσε!
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε συ, ο πασάς έχει τα δόντια του... όλο κουφάλες είναι.
ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ενώ τα δικά σου, ε; Ωρέ, άσε τσι μπίμιες!
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άλλωστε... μου τις είχες τάξει.
ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Τι έκαμε, λέει; Σου τσ' είχα τάξει;
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είδες; Το ξέχασες... τέτοιος φίλος είσαι.
ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ, άμε καλιά σου... άμε και άσε τα σορόπια... Ωωώ!..
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ σορόπια;
ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ, φεύγα, σκύλε... κι άσε με να κάμω τη χρεία μου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι να κάνεις, λεί;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Τη χρεία μου... (Σε άλλο τόνο). Αμή, τι νόμισες, φίόρο μου... ότι ήρθα εδώπά, για να ιδώ... την αφεντία σου να ιδώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξεροβήχει). Κι έχεις φέρει πολλές μάντολες;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Να μη σε νοιάζει... Ωωώ... Άμε καλιά σου, είπα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά, ρε Νιόνιο... ΑΛΛ' αυτό το γράφω, ε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ, και δεν το γράφεις; Γράψε ό,τι θες!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και φεύγω... (Κάνει λίγο πίσω). Φεύγω... τώρα εγώ φεύγω... (Κάνει άλλο λίγο πίσω). Νιόνιο... φεύγω!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ούλο φεύγεις και φεύγεις... κι ούλο μπροστά μου βρίσκεσαι, άτιμε άνθρωπε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Πηγαίνει κοντά του). Κι εσύ τι θες... να πάω πίσω σου;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ, άμε στο διάολο καλύτερα!.. Στο διάολο άμε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και... να φύγω; Είναι η τελευταία σου κουβέντα;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Αποκαμωμένος). Ωχου... βουρλισία θα μού 'ρθει... (Σε άλλο τόνο). Νάισκε, ωρέ!.. Είναι η τελευταία μου κουβέντα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξαφνικά ορμάει και τον αρπάζει). Φέρε 'δώ, ρε, τις μάντολες... Πού τις έχεις;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Προσπαθεί να ξεφύγει). Ωρέ, άσε με χάμου, σου λέω!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Φέρ' τις μάντολες, είπα!.. (Τον ψαχουλεύει).

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Συνεχίζοντας τις προσπάθειες να ξεφύγει). Θα φωνάξω, Καραγκιόζο... άσε με!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μωρέ, δεν σ' αφήνω... θα... θα σε δαγκώσω...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Βάζει τις φωνές). Αγιούτο... Βοήθεια, παιδόπουλα!.. Σιορ-Βεληγκούκα... Σιορ-Ντερβέναγα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι έκαμε, λεί; Αλάργα!.. (Τον αφήνει και εξέρχεται γρήγορα πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλόβας. Ακούγονται θόρυβοι

από σκεύη κουζίνας. Χωρίς να φαίνεται). Θα... θα σε πάρει ο διάλος, Νιόνιο.

ΑΓΛΑΪΑ (Χωρίς να φαίνεται). Σιγά, τρομάρα σου... θα τσακιστείς!.. Τί τρέχει; Γιατί φωνάζει ο Διονύσιος... τι τού 'καμες;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Στρέφει προς το σαράι). Σκόλε πενταρούθουνε... να σε κανονίσω εγώ... Φεύγεις ή δεν φεύγεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τιποτα, μωρέ... δεν τον ξέρεις τώρα τον Νιόνιο; Αστεία κάναμε κι έβαλε τις φωνές... (Σε άλλο τόνο). Αλλά, δεν θα τον πετόχω άλλη φορά; (Με άχτι). Μμου-ούουου!..

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Πόγια, ωρέ Φράγκο!

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωωώ... σιορ-Βεληγκούκα μου!.. Ήρθες, τζόγια μου... ήρθες, ψυχή μου, μα...

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Τον διακόπτει). Πο, τι να σκούζεις, ωρέ;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Τώρα... τώρα, πάει... Άαχ!.. Αργησες ν' αριθμάρεις... Αργησες ν' αριθμάρεις...

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Πόγια, κρένε, ωρέ χαντακωμένο, τι τρέχει... κι άσ' τα Φράγκικα, κακή σ' μέρα και μαύρη!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Εγώ, σιορ-Ντερβέναγά μου... ερχόμουνα, απού λες, στο σιόρο Βεζίρο μας για τη βίζιτα... και για να τότε γλοκάνω, παναπεί, τού 'χω φερμένο καμπόσες μάντολες μέσα από το τζάντε... απ' τοι καλές!.. Ε, αυτός ο σκυλομούρης ο Καραγκιόζος όρμηξε να μου τοι πάρει με το ζόρι τοι μάντολες... Εκατάλιαβες;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Δεν καταλαβαίνει). Μμ;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Νάισκε, σου λέω, σιορ-Βεληγκούκα μου... να μου τοι πάρει όρμηξε, ο σκύλος!.. Και ασκολτσάρισέ μου ελόγου σου: εάν μου τσ' έπαιρνε τοι μάντολες... τι βίζιτα θα έκανα ύστερα ελόγου μου στο σιόρο Βεζίρο μας χωρίς τοι μάντολες;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Πελαγωμένος). Άι, μπακαλούμ!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Για ευτόύνο έβαλα τοι φωνές, εκατάλιαβες; Να αριθάρεις δελέγκου, να τον αρπάξεις και να τότε μάθεις με το ξύλο το πολύ... να μην απλώνει χέρι σε ξένες μάντολες...

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Εκνευρισμένος). Νούκου γκέγκε.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Τι θα 'πεί 'φτούνο; Τι θα 'πεί 'φτούνο;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Θυμωμένος πολύ). Πόγια, ωρέ χαμένε... άει, κρένε μ' τσαμπούκ-τσαμπούκ πο, τι να χαλεύεις... κι άσ' τις μάντζουλες και τις τσιριτσάντζουλες. Έχω κι άλλη δουλούλα.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Για να σου δώκω να καταλιάβεις, ψυχή μου, οι...

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Πο, τώρα να σου δώκω 'γώ να καταλάβεις... μπεζεβέν'! (Τον αρπάζει και αρχίζει να τον χτυπάει). Να, χαντακωμένε... να... να...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωωώ... εμένα βαράς, σιορ-Βεληγκούκα;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Συνεχίζει να τον χτυπάει). Να... να... να... να!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Μα, για ποίο λόγο, τζόγια μου; Οχ, οχ... Σία-σία!.. Μόντε-μόντε!.. (Στρέφει κι εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας. Χωρίς να φαίνεται). Ωχ, συμφορέλια σου, Διονύσιε!..

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Κακή σ', κακή σ' μέρα και μαύρη... φραγκοκόκορα!..
(Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Αν δεν με απατά η όσφρησις...
τον ξεσκόνισε για τα καλά τον Νιόνιο ο μπάρμπα-Ντζουρβέναγας...
(Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Αλλά... τι διάλο έγινε...
πώς;

ΕΒΡΑΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και με κωμικές
κινήσεις τον πλησιάζει). Εχέ... καλησπέρος!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... καλώς τηνε τη συφορά... μονάχα νά 'ναι μόνη!
Πώς από 'δώ, Σολομός;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... εγκώ περνούσα... περνούσα... (Σε άλλο τόνο). Εσύ, καλά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Περνούσες, περνούσες... ε; (Σε άλλο τόνο). Θα σε πάρει
ο διάολος, ξεβιδωμένε...

ΕΒΡΑΙΟΣ Όκε... γκιατι; Εγκώ πάει πασά. (Σε άλλο τόνο). Εσύ, καλά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α; Δηλαδή δεν ήρθες για τα νοίκια που χρωστάω;

ΕΒΡΑΙΟΣ Όκε, όκε!.. Νοίκια άλλη μέρα. Εχέ... (Σε άλλο τόνο). Εσύ, καλά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά, λέει; Και προσεχώς χάλια...

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... όκε καταλαβαρδούγκος...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν πειράζει... (Σε άλλο τόνο). Και τώρα, πας στον πασά;

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν τ' αφήνεις καλύτερα;

ΕΒΡΑΙΟΣ Όκε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χμ; Πήγε κι ο Νιόνιος... και τον εδιώξανε, ξέρεις πώς...

ΕΒΡΑΙΟΣ Γιατί, γιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί, γιατί; Άντε ρώτα τον...

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... πασά... λυπημένο... στενοκώμένο... μπορεί όκε θέλει κόσμο... Καταλαβαρδούγκος (Μικρή σιγή). Ε... εγκώ όκε παγκαίνει... Όκε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρω 'γώ; Ζεστός είναι ακόμη ο Βεληγκέκας... δεν πας;

ΕΒΡΑΙΟΣ Όκε, όκε... εγκώ περάσει ξανά αύριο... όκε... την άλλη μέρα Εχέ... πάρω νοίκια... πάω και πασά... Έτσι... έτσι... Αντίος, κουζούμ!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αντίος... αντίος... Ρε, το Σολομό... τις αποφεύγει τις κακοτοπιές... (Μονολογεί). Τώρα εγώ, τι να κάνω; Να πάω ή να μην πάω; Είμαι και περίεργος να μάθω γιατί τις άρπαξε ο Νιόνιος απ' το Βεληγκέκα... (Μικρή σιγή). Ρε, κάτσε στ' αβγά σου. Για κάνα μπερντάχι ψάχνεις; Χα!.. (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλόβας του).

ΑΓΛΑΪΑ (Χωρίς να φαίνεται). Τι έχεις, καλέ... τι τρέχει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τίποτα, κάτι σκέφτομαι...

ΑΓΛΑΪΑ (Χωρίς να φαίνεται). Εσύ όλο πας κι έρχεσαι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται πάλι από την πλευρά της καλύβας του και προχωράει προς το σαράι μονολογώντας). Τιποτα... θα πάω δήθεν για το σουβλί και θα τον ρωτήσω... (Πλησιάζει και χτυπάει την πόρτα του σαραγιού, ενώ φωνάζει). Ρε, από το σαράι!.. (Κάνοντας λίγο πίσω). Πού 'σαι, ρε μπάρμπα-Τζουρβέναγα;

ΒΕΖΙΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού μετά από λίγο μαζί με τον Ταχήρ, που ακολουθεί).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ελάτε, ρε, να με δειρε... (Το κόβει μόλις βλέπει τον Βεζίρη). Ωχ... αμάν!.. (Κάνοντας τεμενά). Σαλαμπαχαέρισον, πασά μου!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Οσκελντίν... Σήκω επάνω!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σηκώνει το κορμί του). Μμ; Μά'ιστα... Τι κάνεις, αφέντη Ταχήρ;

ΤΑΧΗΡ Γεια σου, Καραγκιόζη... Πώς από 'δώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... ήρθα κι εγώ έτσι να ιδώ τον πολυχρονεμένο μας Βεζίρη και, αν μπορέσω, να τον κάνω να γελάσει λίγο.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Στον Καραγκιόζη). Μάλλον θα δυσκολευτείς πολύ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πασά μου, με το συμπάθειο κιόλας... μεγάλη η λύπη σου για το θάνατο του αδερφού σου, αλλά, πιστεψέ με, υπάρχουν και χειρότερα...

ΤΑΧΗΡ Μα, τι λες... χειρότερο από το θάνατο του αδελφού σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βεβαίως... να πεθάνει ο αδερφός σου ή κάποιος δικός σου και να μην έχεις λεφτά να τον κηδέψεις, όπως δεν είχα κι εγώ τότε που πέθανε η μακαρίτισσα η μάνα μου...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Στον Καραγκιόζη). Αλλάχ κερίμ!.. Μην μου 'πεις...

ΤΑΧΗΡ (Στον Καραγκιόζη). Και τι έκανες, τζάνεμ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... πήγα 'κεί στον πεθαμενατζή... βερεσέ, του λέω... γιοκ, μου λέει... Και τι κάνουμε, του λέω... η μάνα μου πέθανε και δεν έχω πολλά λεφτά... Να μου πληρώσεις μόνο την κάσα, μου λέει, και να βρεις κι άλλους τρεις να την σηκώσετε. Και πόσο κάνει η κάσα, τον αρωτάω... μου δείχνει εκεί μία... δυο λίρες, μου λέει... Καμιά πιο φτηνή, τον αρωτάω... μου δείχνει μία άλλη... μιάμιση, μου λέει... Πιο φτηνή, του λέω... Να... πάρε αυτή, μου λέει, με μία λίρα... Άκου', μάστορα, του λέω... είκοσι γρόσια υπάρχουν όλα κι όλα... ένα μετζίτι... θα βρούμε τίποτα, έστω κι από δεύτερο χέρι; Το σκέφτεται λίγο... κάτι θα κάνουμε, μου λέει. Μπράβο, του λέω... για να ιδώ... Τι να ιδείς, μ' αρωτάει... Την κάσα που λέμε, του λέω... Κάσα; Τράβα, μου λέει, άνθρωπέ μου, και φέρτε μου 'δώ τη γριά... να της περάσω σασί να την σηκώσετε. Μου θες και κάσα...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Γελάει). Χα!.. Χα, χα, χα, χα, χα, χα!.. Σασί να της περάσει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... και μετά να του το πάω πίσω...

ΤΑΧΗΡ (Γελώντας κι αυτός). Α... να το πας και πίσω; Χα, χα, χα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... ναι... ναι!..

ΒΕΖΙΡΗΣ (Ξεσπάει σε γέλια). Χα, χα, χα, χα!.. Αμάν, τζάνεμ... τι ήταν αυτό; Χα, χα, χα, χα, χα!..

ΤΑΧΗΡ Καραγκιόζη... τελικά τό 'πες και τό 'κανες... Μπράβο!.. Το χρειαζότανε ο πολυχρονεμένος μας αυτό το ξέσπασμα.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Στον Καραγκιόζη). Μη μου 'πεις ότι όλα αυτά είν' αλήθεια!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, πασά μου... χωρατό ήτανε. Χωρατό έτσι, για να γελάσει λιγάκι η αφεντιά σου... Η μάνα μου ζει...

ΒΕΖΙΡΗΣ Μη μου 'πεις!.. Πολύ καλό... Ε, Ταχήρ; Πράγματι γέλασα με την ψυχή μου... (Στον Καραγκιόζη). Να είσαι καλά... (Στρέφει προς το σαράι). Λοιπόν, Ταχήρ... πάμε; (Στον Καραγκιόζη). Γεια σου, τζάνεμ... (Προσπερνάει τον Ταχήρ και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Προσκυνώ, πασά μου... Καλό κουράγιο!..

ΤΑΧΗΡ Καραγκιόζη, έλα να με βρεις αύριο... εντάξει; Αντίο! (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο καλό, μπέη μου!.. Θα έρθω... αμέ; (Μόνος). Ε, ρε μανούλα μου... (Στο κοινό). Κι εδώ, φίλοι μου καλοί... η ωραία και καλή παράστασή μας "ΤΟ ΧΩΡΑΤΟ" έλαβε τέλος... Νά 'σαστε όλοι καλά... Γεια σας... γεια σας!.. Και πάντα να θυμόσαστε... πως πάντα υπάρχουν χειρότερα... (Εξερχόμενος πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας, ενώ ακούγεται μουσική Καλαματιανού χορού). Αλλά και καλύτερα...

Τ Ε Λ Ο Σ Τ Ο Υ Ε Ρ Γ Ο Υ

